Н. Романюк

АДВОКАТ ПОВНОВЛАСНИК І НОТАР

Заступає в судових справах, так в корнах як повільних—як також полагоджує справи спадкові, та виробляє справи повновласти і контракти. Помірні ціни.

NICETAS ROMANIUK

Barrister, Solicitor, Notary

PHONE

На продаж

РЕДЖІСТРОВАНЕ АЛЬБЕРТІНСЬКЕ ЗБІЖЕ НА НАСІННЕ

Реджістрована і Екстра Ч.-1. Маркіз пшениця а також Вікторі Бенер овес по умірковнних цінах. Найвисший процент кільчення, збіже чисте і певне щодо ратунку.

Тому, що скількість насіння обмежена, фармері повинні замовляти завчасу.

По ціни і близші інформації голосіться до:

W. J. STEPHEN

Field Crops Commissioner, Department of Agriculture

EDMONTON, ALBERTA

Фармері з околиці Беліс

Ви можете приспішити сіяние отсею новою сіваркою "Мессей-Геррис"-а

Бакса вся сталева. Сильна тяжка рама. Поєдинчий або подвійний диск, ралні або сайки

Одинока ціла сталева сіварка на американськім континенті.

Мессей-Геррис Но. 2. Грейт Вест Плуг з дуже практичними додатками, котрі роблять його найлучшим плугом в Західній Канаді.

Збудований добре. Робить добре.

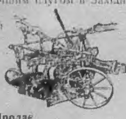

Іде легко. Тревае довго.

Продає

T. J. MATICHUK

BELLIS —:— ALBERTA

SCANDINAVIAN-AMERICAN

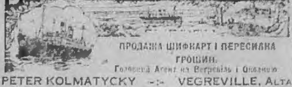

ПРОДАЖА ШИФКАРТ І ПЕРЕСИЛКА ГРОШИЙ.

Головний Агент на Вегревіль і Околицю

PETER KOLMATYCKY -:- VEGREVILLE, Alta

Гроші на Позичку

Ми маємо на позичку гроші на вироблені фарми. Пиш'ть або заходіть до:

Ukrainian Immigration & Colonization Association

10327-101 Street, Edmonton, Alta.

Оголошенне!

Фармері з околиць Вітфорд, Андрю, Сода Лейк і Боян!

[illegible] Imperial Lumber Co. Ltd. [illegible]

IMPERIAL LUMBER CO. LTD.

ХЛИБЕНЮК ВАСИЛЬ, Манаджер.

Whitford і Vegreville, Alta.

ЗИМА ЗАМКНУЛА ДВЕРІ

Іміграційне право змінене на час зимової пори і наших людей не пускають до Канади.

ОДНАК Українське Іміграційне і Колонізаційне Товариство [illegible]

НАШЕ Товариство [illegible]

ТОМУ

[illegible]

ВДАВАЙТЕСЯ за роботою [illegible] ДО НАС

В СВОЇМ ВЛАСНІМ ІНТЕРЕСІ

UKRAINIAN IMMIGRATION & COLONIZATION ASSOCIATION

Edmonton 10327 101st Street Alberta

КАМЯНІ НАГРОБНИКИ

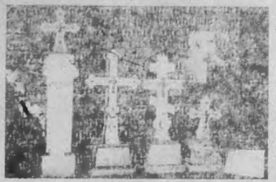

[illegible]

В разі потреби заходіть, пишіть або телефонуйте до:

FEVER SVARICH P.O. BOX 10 VEGREVILLE ALBERTA

ТЕЛЕФОН 63 або 260.

Др. Буланжи

СПЕЦІЯЛІСТ В ХІРУРГІЇ І ЖІНОЧИХ СЛАБОСТЯХ

Лябораторія заосмотрена „ІКС РЕЙ" машинкою.

Телефон 2009

10007 Jasper Ave. Edmonton

Др. Іван Оробко

ЛІКАР І ХІРУРГ

[illegible]

Edmonton, Alta. Phone 2200

M. M. MECKLENBURG

ОКУЛІСТ

З 37 літньою практикою, 21 років в Едмонтоні

10159—101 Стр. Телефон 4944

[illegible]

Др. ОСИП МЕҐАС

[illegible]

Dr. S. McGIBBON

[illegible]

Dr. Condell

[illegible]

Empire Blk. — Телефон 1870

Урядує від 2—5 по пол.

Dr. L. C. WATSON

Vegreville, Alta.

Др. Іван Якимішак

Лікар, Хірург-Оператор

DOBBIN'S BLOCK Телефон 135 VEGREVILLE, ALTA

ПОВІДОМЛЕННЕ ПРОДАЖИ

[illegible]

N. KUKNAR

НА ПРОДАЖ

5-кімнатевий дім [illegible] під 12050—85 улиця. [illegible] По близші інформації голоситься до:

STANDARD TRUSTS COMPANY

306 McLeod Bldg. Edmonton, Alta.

King Edward HOTEL

10180 101 Street

Phone 1161 Edmonton

Наш Девіз є:

ЧУДОВА ЇДАЛЬНЯ

Прийдіть і переконайтеся чи то правда

РІЗДВЯНИЙ КОНЦЕРТ НА КРАКІВ, АЛЬТА.

На 22-го грудня в нас відбувся величавий Різдвяний концерт під управою учителя п. Івана Никіфорука. Всі присутні були дуже задоволені. Виступи були гарні, сьміло і добірно виложені.

До загальної вподоби була коляда "На Небі Зірка", з руханковими вправами зі свічками. Світучі свічки сіяли мов правдиві зорі.

Діяльоги були сьмішні і розвеселяли публику а специяльно "Пан Доктор".

Деклямації були патріотичні, різдвяні як слідує:

"Хлопець Сирота"—Марія Тимчук; "Сльози Матері"—Рузька Бойко; Перед Святами — Луцько Дячук; В Школі—Михайло Андрусів; Циган—Іван Тимчук; Рідна хата—Марія Херчук; Вичосвян—Весель Дячук.

Перед закінченєм Святий Отець Николай вступаючи до школи з дарунками вислухав пісень, котрі були відспівані в його честь і присутніх.

З дуже короткою промовою Отець Николай почав роздавати дарунки.

Вкратці я чиню з сего концерту дуже велике вражіння, бо я ще такого подібного не бачив. Діти були гарно прибрані різними красками і підчас цілого концерту їх сьмілість висказувала енергійне приготовленне.

Ми, всі присутні складаємо сердечну подяку п. Никифорукови за його труд і желаємо дальших подібних успіхів.

Отже також на закінченню я мушу виявити, що тоби дуже гарно виглядало, аби кожний учитель прийшлися [illegible] приготовили [illegible] Рідної Матери. Б. Ю. Б.

ТОВАРИСТВО ТВЕРЕЗОСТИ В СОДА ЛЕЙК, АЛЬБЕРТА.

Український нарід в Канаді поступає вперед під кождим взглядом, а найлучшим доказом сего, що вже и на поли тверезости робить перші кроки. То поле тверезости було і є у нас найгірше запущене і дивно лише, що наші провідники поширюючи між народом просвіту, кооперацію, мораль, культуру,— забувають, що першою дорогою ділнати повищі народні чесноти, є поширити між народом тверезість. Сю велику праду мали здається на увазі провідні люди славної колонії Сода Лейк, бо у своїм Народнім Домі ім. Ю. Федьковича, основали Товариство Тверезости, чи не перше таке товариство в Альберті. Початок отже зроблено дуже гарний так для старших як особливо для молодших і молодому товариству можна пожелати гарних успіхів, тим більше, що зараз на початок вписалося до него около сорок членів і є надія на більше.

Сама назва товариства говорить від разу ціль його. Ціль висока і благородна і коли старші зачнуть стримуватися від горячих напитків, то діти побачивши добрий примір виростуть нам на славу, виростуть дужі і здорові, з ясним незаморочейним розумом, та доверщуть того від них буде вимагати нове життя і поступ сьвіта.

Касіян Скакун.

Наш Поступ

OUR PROGRESS — Ukrainian Weekly — Published Every Wednesday — 10336—96 St. Edmonton, Alta. Phone 1834

OUR PROGRESS

Просьвітно-економічна Часопись для Українського Народа.

НАШ ПОСТУП Український Просвітно-Економічний Тижневик. Виходить кожди середи. Едмонтоні, Альберта. 10336—96 Стр. Тел. 1834

Rev. N. Kryzanowski Jan 1927

РІК V. ЧИСЛО 160. ЕДМОНТОН, АЛЬБЕРТА, 12. СІЧНЯ, 1927. EDMONTON, ALBERTA, JANUARY 12., 1927. VOL. V. № 160.

Страшна Трагедія в Монтреальськім театрі

ПОГИБЛО 77 ДІТИЙ; ОКОЛО 60 ПОВАЖНО РАНЕНИХ

Страшну паніку спричинив в театрі "Льоріє Палейс" в Монтреалі огонь, що повстав минувшої неділі в наслідок перерваних дротів. Театр, взглядно Кіно, було переповнене особливо дітьми, тому, що се була філмa діточої улюбленниці Мері Пікфорд і для дітий знижено вступ на 17 центів. Коли пронісся крик: "горить"! діти кинулися з бальконів до виходу і счинили таку метушню, що серед крикіа і стонів взаїмно себе тратували а забиваючи сходи собою не могучи рухнутися гинули одні тратовані другими инші від диму.

Дуже розпучливі сцени розігралися коло театру, коли з цілої дільниці Св. Катерини надбігли родичі за дітьми. Розпуки їхної ніхто не годен описати. Пожарна сторожа зараз по прибуттю взяла контролю над вогнем і від самого вогню не впала ні одна жертва. Покалічених около 60 дітий відставлено до шпиталю.

Є се перша і найбільша кінотеатральна катастрофа в Канаді а немасте хотіло, що її жертвою впали самі діти від пять до 16 літ житя.

Властителі монтреальських театрів зібрали ся мітинг, [illegible] жуть 20 тисяч доларів [illegible] би покрити похоронні видатки невинних жертв.

Властитель кінотеатру в якім повстав вогонь, і його трох служачих арештовано, однак випущено сейчас по списанню протоколу.

Всі погибші діти француські так як дільниця Св. Катарини, де находиться театр Льоріє Палейс, виключно француська.

ЦІЛИЙ МОНТРЕАЛЬ В ВЕЛИКІЙ ЖАЛОБІ

В часі заупокійного богослуження дзвонено у "великий дзвін"

В неділю 9. січня ціле місто Монтреаль укрилося жалобою по причині похорону погибших дітей в театральній катастрофі. В першопрестольно-похоронній богослуженні в часі котрих дзвонено у "великий дзвін", другий найбільший на американськім континенті, а в котрий дзвонять лише підчас якогось великого всенародного смутку.

В церкві Рождества, де уставлено в ряді на катафальках 37 жертв катастрофи, зібралися десятки тисяч вірних і, як пишуть часописи, не було ні одної людини, щоби не плакала.

Генерал - Губернатор лорд Вилингдон прислав на похорони свого заступника.

На цвитари при спусканню тіл до гробів діялися розпучливі сцени, так як богато родичів утратили відразу по двоє-троє дітий.

ТЕЛЕФОНІЧНА РОЗМОВА МІЖ АНГЛІЄЮ А КАНАДОЮ

Славний італійський винахідник Марконі пробував 10. січня свій бездротний, себто радіо-телефон з Англії до Оттави. Розговір вийшов дуже чистий. Та найважнійше, що завдяки новому винаходови Марконія, розмови його телефоном не буде міг ніхто другий зловити, лиш викликана сторона. Розмова радіо - телефоном Марконія буде значно таньша, як та, що її минувшого тижня отворили між Англією а Ню Йорком, а в котрій голос йде по підводних кеблях.

Коли Марконі усовершить ще лучше винахід, Британські власти заведуть сталу телефонічну комунікацію між Канадою, Австралією і Африкою.

Іспанія в обіймах "флю".

Знана також нам в Канаді "флю" розпаношилася в Іспанії до страшних розмірів. Лише в трох містах Валенції, Барцельоні і Севіль лежить понад 200 тисяч хорих. День денно сотки умерших так, як "флю" получена там з пнеьмонією.

Покарано провідника бандитів

З Харкова (Украина) доносять, що 7. с. м. розстріляно там Івана Зайбова або як його звали Івана Грізного, котрий був провідником банди рабівників і мав на совісти много розбоїв та людських жертв. Через довший час Зайбов зі своєю бандою тероризував Украіну а його діяльність зверталася головно против совітських інституцій, які він нищив і мордував всьо, що стояло йому там на дорозі. Прокуратор заявляв на розправі, що Зайбов мав одної ночі порубати на кусники 25 совітських урядників і 13 красноармейців, які були висдані, щоб його зловити.

НОВОРІЧНИЙ СКАНДАЛ В ЕДМОНТОНІ

Коли Веко Адзік, едмонтонський Серб, вернув вечером під новий рік з Форт Саскачевану, де він відбував кару за зломанне прогібіцийного закона, застав добірне товариство [illegible] знатних едмонтонських адвокатів, котрі зібралися стрічати з гарною панєю Адзік Новий Рік. Видко, що забавлялися не согірше, коли ще перед північчю відвезено Адзіка до шпиталю порізаного ножем до непритомности.

Заарештовано також було і його "кращу половину", але цілу ту справу якось затушовано. Адзік мається зле і колиб умер, поліція має готові варанти на кількох дуже знатних Едмонтонців. Однак як подужає, пустять цесно кінці у воду.

Між иншими в тую новорічну аферу вмішаний також заступник міністра справедливости Р. А. Сміт, котрий був в Адзіка під Новий Рік, а котрий сейчас зніс своєї резиґнацію.

Сим скандалом Едмонтон так інтересується, що кажуть шпитальні власти, се стан здоровля Адзіка питають телефонічно що мінути, більше і частійше як за здоровля якого престолонаслідника.

Ніхто дотепер не знає імен присутних на тій забаві, крім імени Сміта, і як що Адзік виздоровіє, то й знати не буде. Крук крукови ока не видзьобає.

Замінили царську тюрму на музей

Щоби дати понятте молодший генерації про страшні часи, які переживали арештанти по даних царських тюрмах — большевицьке правительство зробило з тюрми Шліссельбурга, що близько Ленінграду, публичний музей. Відреставровано камінні келі, в котрих замучено царя Івана IV і много других світлих політичних провідників в Росії за кілька минулих віків.

Тюрму Шліссельбург називано бастилею Росії.

До чого надаєся кацапство?

Кілько разів котранебудь із заборчих держав хоче приглушити український народний рух, зараз наймає до тої брудної праці кацапство. Як в других державах так і в Чехословаччині український рух почав дуже ширитися. Щоби його спинити Чехи оснували на Закарпатті кацапський дневник "Русскій Край", в котрім розуміеся нічо иншого нема, лише ті старі завлолені твердження, що Українців видумав Бісмарк, що є лише "одін русскій народ" і т. инше.

В МЕКСИКУ ЗАЧИНАЄСЯ РЕЛИҐІЙНА БОРБА

В місточку Кокує, в Мехику, прийшло до оружної борби між властями а римо-католиками, в якій убито 21 осіб а 10 ранено. Доносять про оружні повстання католиків в кількох дістріктах та про се, що тілько місточок повстанці заняли, побивши правительственне військо. Рівночасно з повстанцями католицькими появилися звичайні розбишацькі банди і ті на свою руку неспокоять мешканців.

Утворено провізоричне католицьке правительство з Гарзою як президентом.

В виду грізної ситуації правительство Калеса арештувало сімох архієпископів і 21 епископів, а головного провідника цілої справи архієп. Дієза вислано на вигнанне. Правительство мобілізує в тайні військо і обсаджує сильною ґвардією усі поїзди, стації, католицькі інституції і державні будинки. Помимо того повстанцям удаєся палити желізничі мости і паралізувати рух.

Урожай недовисав на 56 міліонів дол.

За минувший рік дохід з усії фармерської продукти в Манітобі, Саскачевані і Альберті знизився в порівнанню з 1925 роком о 56 міліонів долярів.

Вартість фармерської продукції в трох західних провінціях виносила в 1926 р. $482,322,017.00 підчас коли в 1925 році $530,297,170.00.

З великої хмари — малий дощ

Ціла Америка інтересувалася від кількох місяців справою проповідниці МекФерсон, що то її нібито мали пірвати бандити, а в дійсности вона собі спокійно їздила з радіо оператором Ормістоном, а байку про пірвання зложила для реклями своєї секти. Стейтовий суд Каліфорнії збирав довгий час докази, кликав свідків і всі дуже нетерпеливо ждали розправи. Тимчасом в послідній хвили прокураторія викинула зовсім справу зі суду, як безвартну. Всі дивуються.

Піяньство в Росії страшно зростає

Піяньство поширюється по всіх совітських землях в застрашаючий спосіб. Зі всіх сторін приходять до уряду голоси, щоби зарадити сему страшному лихови. Уряд радби зарадити, але боїться стратити гарний дохід з "водки", який минувшого року виносив 300 міліонів рублів і який є головною опорою буджету.

Польща Годиться з Національними Меншостями

"УНДО" ДАЛОСЯ ЗЛОВИТИ ПОЛЬЩІ НА ТРИСТАТИСЯЧНУ СУБСИДІЮ

В наслідок того, що прибалтійські держави Фінляндія, Естонія, Литва попали під вплив совітської Росії і неначе ізолювали Польщу, так звернулася до своїх національних меншостей і йде на угодову політику. Ось недавно Пілсудський бідорусинів і Польських Українців, а за тим збираєся до Галичини договорити з галицькими Українцями про згоду. Як вислід того угодового тону Польщі, українські галицькі націоналісти, зібрані в "Ундо", вже заявили свою співпрацю з польським урядом. Польські часописи подають, що за той зворот дістало "Ундо" субсидію в сумі 300 тисяч золотих, призначених давнійше для Даниловича, провідника селянської партії, т. зв. хлібодів. Що з такої політики вийде покаже найблизша будучність.

Умер Дж. Д. МекАртур

В понеділок 10. січня умер в Вінніпегу славний на цілім заході колійовий контрактор Дж. Д. МекАртур, знаний тисячам наших Українців. Числив 73 роки. Життє і праця помершого контрактора дуже романтичне і тісно звязане з розвитком Заходу. В 1905 році він збудував головну С. Н. Р. лінію до Едмонтону, збудував Альберта і Грейт Вотервей, Едмонтон, Донвеґен лінії і богато менших та більших Сіпярських а Сіенарських бренчів.

Уроджений в Онтаріо. Ходив лише до публичної школи, робив по "ґенках" по шанах, але своїми здібностями і витревалістю став одним з найбогатших Канадійців маючи великі інтереси в тертах, желізницях і мійських пропертах.

НОВИЙ ЖУРНАЛ

З Новим Роком почав виходити в Чікаґо замість "Дніпра" місячний журнал "Січ", як орган української православної церкви. Адреса та сама, що "Дніпра", себто: 1934 W. Еріє Стр., Чікаґо, Ілл. Передплата для Канади 2.50.

Перше число "Січи" як форматом так особливо богатим змістом представляєся дуже гарно і дає читачеви обширний науковий і літературний матеріял, з котрого кождий може дуже богато скористати.

Желаємо видавництву як найкращих успіхів.

БАТЮШКА КИЗЮН МУСІВ ПЕРЕПРОСИТИ УКРАЇНСЬКИЙ ПРАПОР

Батюшка Кизюн з Едмонтону належить до тих русских "патріотів", що не шанує ні своїх святощів, бо їх не має, ні українських, бо наросланна місія виховала його так, що би все українське обсміювати. Але 2. Січня с.р. підчас концерту в Інституті Грушевського батюшка переконався, що не все можна кпити з українських святощів. Він стоячи на заді галі зобачивши в Т. Томашевського на сурдуті синьо-жовту стяжку, хотів собі закпити звертаючи Т. увагу, що йому "хтось плюнув на ковт". Коли Т. пообглядав ковта, спитав батюшки: де? Батюшка вказав власне на українську відзнаку. Та Томашевський сих кпин над українським прапором ніяк не позволив приймати за жарт і зажадав рішучо відкликання тяжкої обиди над українським знамям, грозячи притуленнєм до батюшкового свяченого лиця свого друкарського кулака і викиненнєм з української галі. Батюшка з разу іронічно підсміхувався, але коли кулак Т. був вже недалеко його носа, він мусів повторити за Т. слідуючі слова: "Перепрошаю, що я зневажив український прапор". Дуже тяжко було йому вимовити **"український"** і він два рази пропідив лише "перепрошаю що я образив прапор", але коли Томашевський натис: "кажи: **"український"** і вже відвернув кулака, батюшка мусів повторити цілі слова за Т.

Ціла ся афера відбулася досить потихо, бо Т. не хотів допустити до нарушення сеяточного настрою й хорального співу, який саме тоді відбувався, і батюшка має щастя, що Т. не відкликнувся до громади, що зробити з таким некультурним батюшком, що посмів кпити з українського прапора, а то з цим булаб скінчилася афера не дуже для него приємно.

ВІДЧИТИ В ІНСТИТУТІ

Сим подаєтся до загального відома, що 16. січня, 1927. починаєтся ряд відчитів, які виголосить п. П. Галицький, управитель Інституту Грушевського на тему:

"КОЗАЧЧИНА"

Всіх, що інтересуються геройською добою нашої історії, проситься явитися точно о годині 8-ій вечером, щоб чути відчити від початку.

ВІДНОВЛЯЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ НА "НАШ ПОСТУП" НА РІК 1927!

Я. Н. КРЕТ.

СТРАШНИЙ МОРД В ПУСТАРАХ АЛЬБЕРТИ

або

ІНДІЯНСЬКИЙ ШЕРЛОК ГОЛМС

(Дальше).

З тими словами піднісся чіф з землі та підійшов до попелу. Нагнувшися над паловиском став порпати в нім вказуючим пальцем. Попіл з верху вже був твердий. Повстала на нім скорупа може не так задля давнини, як тому, що кілька днів тому падав густий дощ і через отвір в даху змочив попіл. Ту скорупу Мустус розминав в пальцях і слідив за найменшим тверднішим предметом. У него щораз більше утверджувалося переконанне, що сей попіл то нічо иншого, як гріб Леймана.

Но не було нічого підозрілого. Тоді він скинув блюзу, закотив рукав і розгорнув попіл ширше по земли. Нараз випрямився і держачи в пальцях недогорене стебло осоки звернувся до сержанта: "Є! то за чим я шукав. Отже се попіл з осоки, що була на другім пірчі."

—В такім разі, задумчиво сказав сержант, граву спалено і оструґано стовпці для певної цїли.

—Не інакше. А та ціль—закрити сліди злочину. Правдоподібно сіно і стовпці були окровавлені. Ану шукаймо дальше.

І прикляк знова над попелом. Гендерсон пішов за його приміром, скинув з себе блюзу, закотив рукав аж по лікоть і собі пересівав рукою попіл. Мовчали оба, лиш час до часу чути було, як Індіянський Шерльок Гольмс, Мустус, за кождою жменкою попелу підозріло його нюхав.

—А що? питав сержант.

—Чути виразний запах паленого мяса, відказав Мустус, набираючи свіжу жменю попелу. В тім натрафив на щось твердого. Очистив предмет з попелу і подаючи його поліцменови сказав:

—Марна річ, але може завести нас на слід чогось важнішого.

—Цьвях? спитав Гендерсон.

—Ні. Половина великої тригранної голки, якими звичайно шиють кожухи або мокасини. Тут є лише конець, а ушко з ниткою лишилося певно при тім предметі, який шито чи направлювано.

—Слід розвязки ч. 2., сказав Гендерсон, і взявши від чіфа найдений кусок ігли вложив до нотеса, де вже під ч. 1. було вложене стебло осоки.

—Пересіваймо попіл дальше, але осторожно, радив Мустус. Ні, не так, сержанте! Не на купу. Сипте дальше від паловиска, кожду жменю осібно!

—Добре, добре, чіфе. А уважайте на свої руки, а трохи і на мої, бо у вас незвичайний зір. Я, коли довше вдивлюся в оден предмет, зараз плачу. Попсув-єсть очи.

Пересипали вже з половину попелу, але крім двох других кусків осоки не найшли нічого.

Гендерсон радив вже залишити ту роботу, бо було добре з полудня а на дворі чекали люде приказу лізти в мочар. Але Мустус завзявся перешукати попіл до послідньої жмінки. По хвилі почув в пальцях щось твердого. Поклав той предмет на долоню і старанно очищував. При дітиненню пальцем предмет роздвоївся.

Гендерсон звів очи на долоню чіфа.

—Кісточки, промовив.

—Так, потвердив Мустус. Питанне лише з чого.

—Виглядають так, як з уда дикої курки, сказав сержант, обертаючи кісточки на чіфовій долони. А може і ні—поправився—я не знаю, якому птахови їх признати.

—Се не кісточки з курки, ані з жадної другої птиці, які я знаю, відповів чіф по довшій надумі. Удо лісової курки,—а в сих сторонах їх лише оден ґатунок— трохи довше і здається грубше... Так грубше... з качки хоч коротше, але ще грубше як в курки. Дика гуска чи цурок зовсім виключені, а у шпака тонші... Ні, в наших сторонах нема птиці, щоби мала такі кісточки...

—То що-ж ви з них зробите?

—Менча кісточка—сказав переконуючо чіф —се часть мізинного пальця лівої людської руки і то мужеської, бо у жінок рука менча. Більша кісточка, о скілько додумуюся, але на певно твердити не можу, то часть вказуючого палця правої людської руки...

Почувши се Гендерсон скочив на рівні ноги і через хвилю вдивлявся з заінтересованнем в лице старого чіфа. Але подумавши щось, зморщив чоло і так стягнув губи, що кінці його довгих, звисаючих вусів зійшлися в кружок.

—Ба, припустім, що кости людські, але-ж як ви знаєте, що вони з руки, та надівсе, як ви можете означити, з котрої саме руки?

Чіф усьміхнувся своїм звичайним поважним способом і по хвилевій задумі сказав:

—Ще будучи молодим, я мешкав в одного міссіонара, котрий крім теольоґічних студій займався ще й медициною і херургією. Велика то благодать була для бідних Індіянів в сих пустарах територій. Посвяченню і знанню того доброго чоловіка завдячує много моїх людий здоровлє тіла і души. Що до мене я вже мав вроджений нахил до херургії і той благородний міссіонар навчив мене всього, що сам лише знав в тій великій науці. А з мене був несогірший ученик. От і сі кісточки: для звичайного, з укладом людського тіла необзнакомленого чоловіка, ся менча може здаватися дійсно кісточкою з грубшої птиці, коли тимчасом се послідна кінцева кістка мізинного палця лівої руки. Вам, сержанте, як бачу, трохи дивно, що я так певно се означую, та в сій справі я маю добрий досвід і певно не помиляюся. Що до більшої кісточки то судячи по величині і зігненню вперед, се правдоподібно друге звено вказуючого палця правої руки, однак в сім можу помилятися.

—Отже на вашу, чіфе, думку сі кісточки з людського тіла.

—В тім не маю найменшого сумніву.

—Єсли так, то справа починає прибирати дефінітивну форму, сказав поважно і зі зворушенем Гендерсон. Як бачиться поповнено тут злочин і сі кісточки треба буде поставити як доказ число 3. і 4.

Дальші пошукування в попелі відкрили еще два-три предмети, дещо підозрілі, і хоч самі в собі не дуже важні, але інтересні в злуці з прочими останками, котрі на загал складалися в цілий ланцух доказів, що на сім місци поповнено дикий злочин.

Вкінци усьо попелище було пересипане по долівці шеку і дальше в нім порпатися не було потреби. Сержант пригнувшись до самої землі еще раз дуже пильно і докладно перейшовся по нім і сказав:

—То здається всьо, що нам міг сказати попіл.

Але чіф оглядався і дальше по всіх закутинах хатини. Ходив, вдивлявся на поодинокі предмети, а коли його око спочило знова в куті, де було паловиско, він пристанув і втягав глубоко воздух. Нараз приклякнув еще раз над попелищем і встромивши вказуючий палець в саму середину паловища, зазначив в земли колісце не ширше як пів стопи в промірі, а до двi пічі глубоке. З ознакою вдоволення на лици встав і випрямився на весь зріст.

—Знова щось нового? спитав сержант глядичи то на знак в земли то на усміхнене лице Мустуса.

—Глина під попелищем за мягка—відповів чіф. Судячи по попелі, на сім місци мусів горіти великий огонь і він повинен був висушити глину на цеглу.

—Щожби се значило?

—Значить, тягнув дальше чіф, що землю копано вже після того, як огонь вигорів... так, так! Яму закидано, а відтак знова згорнено над неї попіл. Коби рискаль... Оден з Індіянів, що сиділи на дворі при конях, скочив до недалекої хати і приніс рискаль. Чіф осторожно відгорпав яму, котрої береги в міру копання ставали щораз виднішими. Вкінци півтора стопи за глибоко наткнувся на великий, добре присмалений кусень мяса. Добув мясо і обтріпавши з землі поставив на пріч. Відтак закотив ще вище рукав і став шукати рукою дальше в ямі, однак натрафляв лише на тверду землю. В ямі не було більше нічого; але се, що чіф витягнув, було найлучшим доказом поповненого зміреття, бо мясо, як опісля заявила лікарська комісія, се було серце чоловіка... серце замордованого Леймана.

IX.

Тайни мочару.

До вечера лишалося не більше як годину часу і хоч почало віяти холодом, сержант не хотів відкладати перешукання мочару до другого дня. Він горів з нетерплячки зібрати як найскорше всі можливі докази злочину. Він тепер був переконаний так само як і Мустус, що дно мочару дасть їм богатий доказовий матеріял, не гірший від того, який достарчило попелище.

Вийшли отже з хатини і подалися з ожидаючими людьми над мочар. Мустус і його люди поскидали мокасини, уставилися в ряд около пять стіп оден від другого і занявши собою ширину мочару увійшли в осоку. Сержант примістився на широкій купині над берегом і слідив рухи Індіянів. Води в мочарі було не більш дві стопи, але разом з болотом сягала людям мало не по пахи. Кождий з Індіянів заосмотрився в довгу жердку і всі вони робили вигляд пастухів, що йшли до Вефлеєму витати Боже Дитя.

Поволи посувалися Індіяне в болоті і за кождим кроком сували поперед себе палицями на вхрест а босими ногами пробували кождий по обох сторонах себе, чи не трафлять на що твердого.

Зроблено було не більше чим добрих двайцять кроків, коли почувся голос старого чіфа:

—А гоц! Тут щось є!

Індіяне пристанули на своїх місцях і звернули очи в сторону Мустуса, котрий намагався піднести з болота палицею якийсь тяжкий предмет.

—А що там? спитав з берега сильним голосом Гендерсон.

Чіф не відповів нічого, бо ще сам не знав, о що завадив. Скупив лише усю свою увагу на предмет, як здавалося досить великий, о котрий з ріжних боків ударяв палицею, але не було о що завадити, щоби витягнути його з болота. Йому на поміч прийшов молодий Карділаль, що йшов з чіфом поруч. Поринаючи аж головою у воду сягнув рукою в болото і підніс той предмет, над яким чіф мучився добру хвилю.

—А що? не втерпів сержант, що найшли?

—Щось такого, в чім можемо зварити підвечірок..., жартом кинув чіф,—добрий і не малий чайник... З тими словами Мустус вернувся до берега, щоби передати сержантови найдений предмет. До ручки чайника була прикріплена дротом фура від печі. Чайник і фура були порожні і хоч не давали жадного доказу, але сержант вписав їх у нотес як доказовий матеріял під числом 5. і 6. (Вже пізнійше при розправі пізнав на суді оден з Едмонтонських купців, що сей чайник Кінг купив у него перед відїздом на північ).

Тимчасом Індіяне поступали болотом дальше. Поволи, осторожно сували ногами, а коли діткнув котрий чогось твердого, всі приставали, доки той не вияснить ся, що се було. Вже западав сумрак і чіф подумав, чи не лишити-б дальші пошукування на другий день, коли ось оден з його підвладних кликнув: "Тут щось є!", та став підводити з болота пару чобіт, повязаних за уха.

Індіянин сполокав болото з чобіт і побачив, що холяви були випхані якимись річами. Се він і переказав чіфови, котрий находився на другім кінци ряду.

Тому, що вже темніло і ставало холодно бродити босоніж в болоті, а по друге пертий цікавістю переглянути, що там є у холявах, чіф дав приказ вийти з мочару.

Мокрі і перезяблі метнулися Індіяне по лісі, назбирали велику купу сухого ріща і розложили перед "шеком" Теда кілька великих огнищ, щоби розігрітися і просушити шмаття. Тимчасом Мустус з сержантом увійшли до "шеку" і розложивши огонь на старім паловищу, забралися до переглядання річей, що ними були випхані найдені чоботи.

—Ану, глядіть, і по порядку подавайте мені всьо, що там найдете, — сказав сержант і взяв в руки олівець, щоб записувати найменшу подробицю. Що перше?

Чіф виспипав на пріч усьо, що містилося в однім чоботі. Наперед викотився жмуток паперу. Були се подерті і зімнуті хрибки листів замордованого чоловіка. Затим кавалки подертого на куски коца, на котрім помимо болота і бруду з багнища видно було великі плями крови. Був тут ножик і богато другої всячини, як червона хустина до носа, два шкіряні обойчики та инше.

Мустус заглянув ще раз в холяву і знова сильно нею потряс. З чобота випав кусок золота.

—А то що?! крикнув сержант і майже невірно скристалізовану брилку блискучого металю. Довший час приглядалися приятелі золотому предметови і не могли вийти з дива, нащо чоловік кидав в болото метаь, що був варта кількадесять долярів.

—Ант, потрясіть ще раз — радив усьміхаючися сержант. — Може буде, що та холява се золота шахта.

Мустус послухав, але в чоботі не було нічого більше.

—Пробуйте другий.

Чіф потряс другим чоботом. Не впало нічого, бо холява була заблькована. Встромив отже в чобіт руку і... витягнув покровавлену сорочку, невеличку траперську сокирку, на вістрю котрої були також засхлі крови, о [illegible] і ношений мокасин.

—От і маємо всьо, за чим шукали — сказав сержант якось смутно. Вже з того можна-б зложити нові докази страшної трагедії, яка мусла розігратися в отсій хатині... Сокирка окровавлена а так само сорочка і коц. Чи се кров людська зможе без сумніву аналіза доказати...

—У мене нема майже сумніву, сержанте, що то людська кров, — сказав чіф, приглядаючись сокирці. На ній именно кров скипіла бриликами і болото мочару не вспіло її розпустити. Знак, що злочин поповнено недавно. Що тичиться мокасина... тягнув дальше чіф, беручи предмет в руку, то він... і нагло замовк. Він побачив в підошві мокасина блискучий предмет. Підніс його отже близше до очий і по хвили промовив тихо немов сам до себе:

—Так, так! То, що я думав.

—Що такого? зацікавився Гендерсон.

—Нічого надзвичайного, промовив лагідно Мустус. Річ маленька. А чи ви, сержанте, маєте той конець голки, що ми найшли в попелі?

—Розумієся, що маю! Треба вам?

—Позвольте.

Сержан добув захований в нотесі предмет і подав чіфови.

—Отут, бачите, в мокасині є друга часть голки і то з ушком та ниткою. Бачиться, чоловік направляв мокасин і або не вмів обходитися з твердою скірою та зломав голку, або хтось йому в роботі нагло перешкодив... А дивіть, сержанте, як точно одна часть до другої пасує!

—Великий з вас чоловік, чіфе! Кликнув одушевлено Гендерсон. Прямо чудесний чоловік! Говорять про Шерльока Гольмса... Але що він напротив вас — партач!

—Я не знаю пана Гольмса — звинився Мустус. — Думаю, що то мабуть якийсь великий доктор.

—Великий і славний "гумбоґ". Се лиш сфантазований герой кримінальних повістей одного англійського ученого новеліста — пояснив сержант — такого чоловіка нікоűли не було на світі — але ви... ви чіфе, дійсний, живучий Шерльок Гольмс...

—Не перехвалюйте, сержанте — відозвався поважно Мустус — бо сказавши по правді, чим я тут прислужився? Преці то мій обовязок, як чіфа, служити вам за товариша при дослідах злочину, який лучився на земли мого племени...

—Шо-о-о! кликнув Гендерсон. Та-ж якби не ви, чіфе, то хто знає, чи той кровожадний збуй не вийшовби на волю!

—О ніколи! заперечив маєстатично чіф. Може бути, що убійник уйшовби кари, предвидженої людськими параграфами. Може бути... Але є Висший Розум, як мій або ваш; є Висша сила, ним сила "мавнтед" поліції: є більша і певнійша Справедливість, як у всіх земських судах!.. Мустус виговорив ті слова з великим жаром і переконанням. Гендерсон не чекаючи, щоб він скінчив, обняв старого Мустуса і поцілував а з його очий капнуло на лице чіфа дві перли — сльози... і вона, та Висша сила ніколи не дозволить, щоб злочин не був покараний — кінчив переконуючо Мустус.

—І я в се вірю, чіфе, — схвильовано промовив сержант.

—У нас, в північних індіянських племен, є повіре чи леґенда, що хто убивби свого брата, то нехай він яким способом і уйде заслуженої кари від племени, однак він стане вічним скитальцем на земли; і коли не згине з нужди і виснаження, переходить в дике звіря і власними зубами розшарпує своє грішне тіло...

—Дуже подібні леґенди — потвердив сержант — мали Німці а навіть Канадійські Французи. Я читав про щось подібного в німецькій літературі Вейр-Вольфа а також в "Лоп Гару".

—От бачите! Коли і другі народи мають подібні повіря, — то воно щось в тім є.

—Безперечно! рішив сержант, — є страшнійші кари за подібні злочини, як от сей що ми на його слідах, однак люди мусять вперед судити і карати після своїх законів.

Упорядкувавши весь доказовий матеріял і попрощавши щиро Мустуса та його людий, Гендерсон подався до своєї кватири на Лессер Слейв і на другий день в товаристві констабля Ирвина вистився з Кінгом до Едмонтону, на суд, як з оскарженим о брутальний морд, поповнений над Лейманом.

X.

Слабі докази.

Того самого понеділка, коли Кінга поставлено в поліційнім суді Едмонтону до списання вступного протоколу, на Стратконі виcів з желізничого вагону мущина середних літ і звернувся до начальника стації, щоб той вказав йому дорогу до бараків жандармерії. Незнакомий не ріжнився справді нічим від других подорожних, але з його рухів і відмінного акценту можна було завважити, що то свіжий іміґрант, правдоподібно з Лондону. В одній руці держав добре випхану валізку, а в другій подорожний коц, стягнений ремінцями. Послугачі кинулися забрати від него річи і виклицували назви готелів, захвалюючи кождий чистоту і вигоду. Побачивши однак, що незнакомий почав бесіду з начальником, здержалися з услугами.

—Альберта готель! кликнув начальник. З гурту готелевих послугачів вискочив звинний парубчак і взяв від незнакомого подорожні пакунки та миттю викинув їх на верх критого омнібуса. Гість примістився в середині і розказав фірманови їхати поспішно до готелю. Незвичайна то річ в Канаді, щоб ново-прибувший іміґрант міг щонебудь розказувати старшим поселенцям; однак сим разом розказ гостя був вимовлений в такий спосіб і таким тоном, що було видно, що сей чоловік вміє розказувати і жадає, щоб його розказ був сповнений. Тимто і фірман мимовільно і без надуми шліґнав добрі коні і за хвилю станув перед шойно збудованим тоді гарним готелем "Альберта".

Гість не задержався довго в готели. Вписав в книжці своє імя, взяв ключ від призначеної йому кімнати і не розглянувшися навіть по присутніх, вибіг на Джеспер улицю, в напрямі поліційних бараків.

Присутні в готелевій сали люди перекинулися поглядами а дехто не втерпів, щоб не висказати свого здивовання по причині такого поспіху нашого подорожнього.

—Мабуть важний інтерес у него до поліції, коли так спішить... сказав котрийсь з гостий до властителя готелю.

—Може хто обрабував по дорозі, замітив другий. Нині всьо можливе... От дивіться той Кінг, що привели з півночи...

—Ага, був хто в поліційнім суді? Як там? Чим боронится?

—Та я що лиш звідтам — відказує ще инший гість — але то лиш вступний протокол робили. Ясного понятя не можна було собі виробити на цілу справу.

—Страшна річ замордувати чоловіка а відтак тіло спалити — хтось докинув.

—Та ще не знати, чи то він...

**

В тій саме порі, коли наш подорожний вибіг з готелю в напрямі поліційних бараків, в канцелярії сидів коло свого бюрка інспектор поліції і саме переглядав стенографічний протокол з тимчасового переслухання. В міру як читав, на його чолі набігали грубі сині жили. Видно був поважно напружений. На декотрих точках спиняся довше, після чого на осібнім кусенику наперу писав якісь замітки:

(Дальше буде.)

ПІДГОТОВЛЕННЄ НАШОЇ МОЛОДІЖИ ДО ПРАКТИЧНОГО ЖИТТЯ

Реферат п. Василя Чумера

Сей реферат мав бути виголошений на Зїзді Інституту ім. М. Грушевського, але з огляду, що не було подостатком часу, много заповіджених рефератів відпало, много рефератів іменно з поза Альберти не було.

Містимо його в цілости, так як він приготовлений п. Чумером тому, що він дуже поучаючий і булоб шкодою для нашого загалу не подати його на сторінках преси. **Редакція.**

Шановна Українська Громадо!

Аби збогатити програму нашого зїзду ріжними поглядами і думками і розважити ширше над вихованнем нашої молодіжи, задля якої добра ми тут зійшлись, я також згодився сказати пару слів в сій справі.

Без надуми я позволив собі поставити на нашій програмі **наголовок** своєї бесіди, а то: **Підготовленнє нашої молодіжи до практичного життя.**

В повисшій темі не думаю руководитись якимись фактами, доводами чи виводами — методою чи теорією певних учених людей. Я в своїй бесіді хочу Шановним Зборам пригадати і в простий спосіб представити наше минуле без підготовлення життя, а відтак скажу мою власну думку чи увагу, як ми повинні дбати, аби нашу молодіж виховати на здорових, мудрих, великих і практичних людей, коли спаде на них відвічальність проводити домом, господаркою, чи брати участь в суспільних, соціяльних чи громадських справах.

Заки прийду до сего, зверну присутним перше увагу на нашу минувшину. А то:

Коли на хвилину повернемо думкою в нашу минувшину чи то тут чи за море в Старий Край і розглянемо роботу і життя наше і батьків наших то завважимо, що там бракувало якогось ладу, бракувало якогось певного напрямку.

А се тому, що в більшости нашого народа родинне виховання було пожалування гідне:

З занедбанием остатного слідувало убожество, відтак недбалість до заінтересовання в громадській праці, а по сім нехіть до знання, до науки, до просвіти, без котрої ані домашне господарство ні ремесло, ні промисл, ні комерсія, ні народна культура не могли як слід розвиватись.

Це все знизило наш народ до того степення, що ще сегодня, вже в двайцятім столітю, стогне в неволі в других чисельно менших від себе народів. — А нас горстка із сего сорок-мільйонового народу опинилась ось тут на великій з необмеженою свободою країні, також на жаль без найменшого підготовлення, без найменших вказівок, без найменшого приготовлення до обставин, в яких ми тут знайшлися:

І коли ми в сій новій країні, неначе зі сну пробудились і побачили иншій між иншими людьми лад; побачили в них більшу освіту, велику і широку національну свідомість, велику господарку, промисл і торговлю, кинулись і ми наслідувати їх...

Беремось накликувати і свій народ до просвіти, до народньої свідомости, до єдности, до кооперації, до економічного піднесення. І щож тут знова здибаємо? Знова якийсь нелад. Розбіж наших провідних думок в самім центрі. Там де треба згоди, ми там сваримось; Де треба собі помагати, там шкодимо собі; Де треба вивисшати себе, там безпощадно понижаємо себе.

Нетерпимість в поглядах, нетолеранція релігійна, та екстрім в робітничих кругах безграничний.

Та широка свобода засліпила деякі наші круги до того степення, що як-би заперечити, що чоловік не з малпи походить, а Богом сотворений і навпаки, то готов оден одного за се на костир всадити.

Забуваємо добрі люде на одно, що добра воля і час найлучші учителі.

Що ми не уміємо покористовуватись свободою, що не уміємо шанувати другого думки, се не за все нас винувати, до сего причинились і обставини, в яких наші батьки жили і сей злий спадок і нам передали.— Однак наша приповідка каже, що: "Чия шкода, того й гріх", тому ми і за свої діла є відвічальні.

І ціла причина, по моїй думці, лежить якраз в нашій не підготованности до тої праці, до якої ми не свідомо беремось. Бракувало нам тої практичности, якої не дали нам наші батьки.

Не думаю дальше викалувати нашої непрактичности, я хотівби більше часу присвятити як ми, як свідомі батьки і учителі наші, які мають з дітворою до діла, повинни дбати аби виховати наше поколїння на свідомійших і практичнійших людей, аби бодай в них колись запанував красший лад і народна солідарність.

А тому, що більшість наших поселенців жиє на фармах, і тому, що в сім Інституті виховуєсь молодь переважно з фармів, і тому, що в нас в Старім Краю якраз через занедбанне села неміг наш народ зєдинитись аби отрястись від непрошених опікунів, і аби зараз така сама доля і нас тут не спіткала, я більше уваги в моїй бесіді буду звертати на вихованни на фармах.

Міщане наші тоже, не менше повинні заінтересуватись добрим вихованнєм своєї дітвори аби та так скоро не деморалізувалась та губилась в чужім морю.

Шановні Присутні!

Я ще на хвильку верну в наш Старий Край.

Були в нашім Старім Краю колись звичаї, що доки батько жив, то син чи зять не дуже мали богато голосу мішатись в господарські справи.

Траплялось часами і таке, що в того сина вже були свої діти, то все ще таки старий батько даває тому вже жонатому синови чи зятеви на тютюн чи корону до корчми на "трінкаль".—Значить, син чи той зять були неначе наймитами чи невільники в батька.

От якраз в таких обставинах губилась в тих синів амбіція, що пориває чоловіка до чогось більшого. Там якраз витворювалась байдужність. Там істнувало самопониження як відвічального чоловіка і горожанина.

Тому і не диво, що ми ще тут так богато подибаємо людей, що в него все його хата з краю.—Його нічо не обходить. Він нічим не інтересується. Соціяльні, народні чи громадські справи до него не належать.

І як нам позбутись сих злих звичаїв? Я якраз хочу навести, а то в слідуючий спосіб. А іменно на фармах: —

1) Коли в нас є діти то треба перше дбати аби вони були здорово і добре виховані.

2) Вже змалку призвичаювати дітей до роботи, до обовязків а відзвичаювати від злих привичок та збитків.

3) Вже змалку вчити дітей знати чиї вони діти, яких родичів, звідки їх батьки прийшли і де тепер замешкують.

4) Вже змалку вщіплювати в дітей любов до родичів, до свого народу і шану до старших.

5) Коли вже діти розумнійші, накладати на них маленькі до виконання обовязки, заохоту до науки і знання і казати їм яка то колись їм з сего буде користь.

6) Коли хлопець чи дівчина помагає вже в господарці, посилати їх самих до міста за орудками буть з продажею буть на купно, або до полагодження річей, або заплачення податку чи довгу в банку чи в склепі.

Цим діти вже з молодих літ будуть призвичаюватись до відвічальности. Тим будуть набирати самоповаги та витворювати в собі амбіцію і любов до батька чи матери за честь, яку вони їм роблять, що вже замолоду довіряють чи повіряють робити відвічальне діло.

7) Позваляти дітям купити собі із певної продажи річей яких їм чи до дому потрібно. Решту грошей принести батькови чи матері.

Рівнож глядіти аби діти такі обовязки чесно і совісно виконували. За зле накартати наукою, за добре похвалити.

8) Наказувати дітям уміти щадити і шанувати запрацьований гріш. І казати їм як то колись буде їм добре як будуть уміло і мудро розпроділювати зароблений грошем.

9) Вмовляти в дітей аби учились дбайливо і старанно виконувати свою працю. Іменно, призвичаювати вже змалку дівчат до пильности і харности.

10) Родичі від старших дітей не повинні ховатись із грішми. Поділяйтесь все з ними радою і порадою, щоби то доброго за сі гроші до дому чи на фарму справити. Тоді діти будуть почуватись, що добробут родичів є і добробутом їх, тому те майно будуть пильнувати і шанувати.

11) Старших дітей повиннось посилати на товариські, громадські чи політичні збори та приличні забави. — Тут діти вже замолоду, будуть набирати цікавости, заінтересовання, оборотности, умілости в пообходженню між людьми, громадського знання та цивільної відваги. І пояснювати їм чому такі сходини конечні.

13) Вмовляти в дітей вистерігатись алькоголю, злого товариства та довгів; а віддавати належитости без проволоки.

14) Вже старші повинні бути добре підготовлені проводити домом чи господаркою на випадок смерти чи каліцтва родичів.

15) Здібних дітей конечно посилати до висших шкіл або до ремісничих чи торговельних заведень. І глядіти аби вони там були добре виховані. Бо як раз від таких буде залежати добробут громадський, рух торговельний та промисловий і порядок державний. — Більше здібні ведуть перед в суспільстві і як такі будуть добре підготовлені такий буде і лад.

16) Дбати аби наша молодь звідувала наукові інституції, державні доми, всякі церкви, ремісничі та торговельні заведення та виставки. — Тим будуть вони набирати широкої глядности.

Нам треба старатися аби з нашої молодіжи мати всяких фаховців. — Треба найперше добрих взірцевих фармерів, агрономів, добрих реміснинів, як ковалів, кравців, теслів, столярів, шевців, механіків, машиністів, мельників, мулярів тай малярів, гарбарів, електро-техніків, та образованих купців і инших промисловців.

Треба аби в кождій місцевости мати своїх лікарів, дентистів, аптикарів, норсів, учителів, професорів, адвокатів, скоропсисів, телеграфістів та другі фахи.

Треба нам мати високо-образованих священиків, добрих хористів та диріґентів.

На закінчення зазначу, що ми як члени сего Інститута повинні дбати і старатись, аби ся молодь, яка тут виховуєсь, була підготовлена не лише теоретично аби мала які такі вказівки із життя практичного так, що коли такий хлопець чи дівчина підуть на своє вже становиско: буть він лікар, правник, учитель, інжінер, ремісник, чи норса чи агроном, знали свій обовязок і взглядом своїх менших братів, взглядом свого народу.

Повинні вони тямити, що посвята в своїй праці в них повинна бути на першім місці. Відтак витревалість, дбайливість, чесність, розумність, бистрість, сміливість, твердість і ощадність.

Такий увінчений фаховець хлопець, чи дівчина повинні бути тими **перлинами**, що своїми добрими прикметами окрашують свій народ.

Тими дорогоскаяними звіздами, щоби наприамляли свій народ на добробут.

Тими освіченими лямпами, щоб на перехресних дорогах остерігали свій народ від небезпеки.

Не на люксусорів, ні на легкоробів повинна бути вихована наша молодіж в таких інститутах, а [illegible] пільних, щирих і розумних провідників народа і добрих горожан сего краю.

Наш Поступ

Український тижневик присвячений просвітно-культурним і економічним справам українського народа в Західній Канаді. Виходить кожного тижня в середу

Передплата виносить $2.00 Річно.

За оголошення поміщувані в "Нашім Поступі" редакція не відповідає.

Яків Н. Крет, Редактор
Т. Томашівський, Управитель

Our Progress

UKRAINIAN WEEKLY
10336—96 St. Edmonton, Alberta
Published Weekly On Wednesdays

JAMES N. KRETT, Editor.
T. TOMASHAVSKY, Manager

Subscription in Canada $2.00 a year. Foreign $2.50.

Advertising Rates will be Furnished on Application

ADDRESS:
OUR PROGRESS
10336—96 St. Edmonton, Alta.
Telephone 1834

ЕДМОНТОН, АЛЬБЕРТА, СЕРЕДА, 12 СІЧНЯ, 1927

ЯК МОСКАЛІ ДИВЛЯТЬСЯ ТЕПЕР НА УКРАЇНУ?

По розвалі царської Росії велика частина давнішої правлячої бюрократії опинилася на іміграції. Великі західні центри, особливо такі як Париж, Берлін, Лондон, Прага, Ню-Йорк—повні російських генералів, військових старшин, графів, бувших дипльоматів, тощо. А всі вони лиш тим і живуть, що надіються скорше чи пізнійше відбудування царату.

Та коли відбудовувати Росію після упадку большевиків, то їм мимоволі приходиться говорити і ...про Україну. Бо якби не було, але ся частина колишньої московської імперії вимогла у большевиків бодай назви — Україна — і слідуючі правителі Росії мусять з тим фактом числитися.

І дійсно емігрантські російські круги і їхня преса дуже широко інтересуються нині українським питанием, та дебатують нашу справу по всіх закутках, де лиш недоля зігнала їх кількох до купи.

Звісно, що до розвалу царату у всіх москалів без виимки—України "не было, нет і не будет". Та часи змінилися. Ті самі люди на публичних дебатах та в своїй пресі нині трактують український національний рух з його стремлїннями до суверенної держави як незвичайно глибокий та сильний рух, який ні здавити ні спинити Росія вже в собі сили не найде.

Та найважніше, що всі Росіяне не звертають нині найменшої уваги на таке т.зв. галицьке москвофільство. Вони уважають його вже пережитим і до нічого нездатним катрашем. Зато намагаються шукати за Українцями, як вони кажуть, "самоотверженними і преданними", таких намагаються переконати, що Україні не вигідно і небезпечно зай зовсім непотрібно відокремлюватися від Росії. "Вам"—кажуть—"досить широкої автономії" а деякі годяться навіть на федерацію автономної України з Росією. Але вже ніхто не говорить, що української нації нема.

Нарешті ми дожили до того, що самі корінні Москалі признають, що нарід український істнує, що має свою окрему мову, свою питому культуру. Вже наша мова в них не "хахольское нарічіє" а мова українська. Лише на одно не можуть ще з нами згодитися, а се на політично-державне відокремлення. Того,—кажуть,—нам зовсім непотрібно, а навіть не корисно.

Прийде однак час, що і політично-державний рух України найде у них признание. Так, як нині справи стоять, то наші доморощені "москалі" з Бродів остались самі. Ніхто вже на світі не повторяє нині за Валуєвим, що "України не было", лише кількох бродських паткарів. Але над ними вже самі корінні Москалі поставили кропку.

В публичних дебатах, які дуже густо уряджують тепер московські імігранти по містах Европи беруть часом участь і Українці та доказують зі свого боку всяким Гуревичам, Микотинам та Мілюковим, що Україна буде самостійною державою, без взгляду на то, чи Росіяне її схочуть чи ні. І дивно, що ті вже не грозять якто було в час японської війни, що "шапками закідаем", але повторяють формулу міністра Сухомлінова: "попробуйте, ми войни не боймося і до неї готові".

Та Українці тої погрози не бояться. Вони ж вже попробували; бо не большевики їх викинули з України, а українське селянство. І нині воно готується, гартуючи свій дух, до активної боротьби, щоби в хвилі, як московські імперіялісти зачнуть драчу з большевиками за власть, вибороти собі від нікого незалежну Українську Державу.

ІДУТЬ ДО НАС ПО НАУКУ

У нас Українців як звісно, такі великі свята як Різдво або Воскресеніє чи Зелені Свята, святкуються довше як у других народів. Як не три дні, то що найменше два. Против тої установи накидаються особливо наші протестанти. Закидають Українцям, що [illegible] пахне лінивством, що се "[illegible]", що найлінше йти під тим взглядом з культурними народами і святкувати великі свята оден день.

Тимчасом ті культурні народи, що їх так завзято хотять наслідувати (за гроші) наші "модерністи" якраз починають договорюватися до того, що святкувати оден день такі великі праздники як Різдво або Великдень рішучо за мало. Сама велич праздника, —кажуть вони —вимагалаб бодай дводневного святкования..., а з причини, що сего року припало Різдво по західному численню в суботу, англійська преса робить ось які висновки:

"Нас дуже радує,—пишуть—що сего року Рождество припало в суботу. Правдиве се добродійство для людий, щоби, коли не брати вже більша [illegible] принципу, мати бодай оден день відпочинку по святочним [illegible], заки вернуться люди назад до своїх щоденних обовязків. Британський систем, щоби після кождого важного церковного свята мати другий святочний день, званий "боксінг дей" промовляє найлучше за установленьем кількаденних важних річних свят".

Можливо, що той культурний Захід вслід за слідами некультурного Сходу і буде святкувати не задовго великі християнські празники два-три дні. А ми переконаємся, що то, що ми Українці робимо, не все найгірше...

НОВОРІЧНІ ЖЕЛАННЯ

¶"Нашому Поступови" кілька тисяч нових передплатників і пару тисяч $$$ Пресового Фонду.

¶Його завідателеви п. Томашевському—ще більше енергії й витревалости в поборюванню всяких перепон.

¶Редакторови п. Кретови острійшого пера, всеживучого концепту, регулярної "пейди", та щоб як найскорше докінчив свое оповідання про "Страшний Морд" та видав осібною книжкою.

¶Друкареви п. Солянічови здорових очий, щоб не пропускав блудів, не опускав речень, бо читачі думають, що почерез газету деколи переходить прокураторське олівце.

¶Молодому Іванови Зваричови, щоб пильно студіював технічні сторони друкарства, студіював журналістику, а колись все знайде як на дорозі...

¶Всім українським фермерам як найкращого політику, більше нахилу до організації, витревалости в своїх ко-оперативах, та зрозуміння, що аби поправити свій фермерський стан, не вистарчить лише нарікати й нічого не робити, а треба боротися спільними силами о краще завтра.

¶Редакторови Українського Голосу, п. Стечишинови, щоби таких статів як "Над чим Петрушевич думав вісім літ" писав як найбільше, бо лише такими статтями мож заставити наших плитких політиків до думання, не тільки старокраєвих, але й канадійських.

¶П. Гикавому, редакторови "К.Ф.", щоб йому в 1927 році приснилася хоч раз румунська королева Марія, а коли ні, то хоч який член сігуранци в постелях.

¶Редакторови "Канадійського Українця" (імени не подаємо, бо не знаємо хто нам тепер є—Босий чи Взутий), щоб менше кльовав жовчу на "авто-кефалію", а більше вчив своїх читачів думати власним розумом.

¶Редакторови "Канадійського Ранку", щоб вже раз перестав мучити Петра і Павла своїми статтями, а інтересувався більше українськими справами.

¶"Товаришові" Присташові, редакторови "Фармерського Життя", — щоб йому в сім році бодай не більше почерніло, щоб "товахріщ" Колісник міг бодай по носі бачити [illegible] Присташового большевизму й не їв йому печінок, що він за два роки побирання большевицької пейди, ще "не обтрясся з буржуазних пересудів"...

¶"Товахрішови" Шатульському, меншого живота, а більше волося на голові, то може б не писав такі дикі брехні про Росію в УРВістях.

¶П. Петрови Зваричови, щоб в 1927 році не кололися дошки.

¶Українському Гр. Кат. Народному Домови—статута, в якім булоб виразно зазначено, чи голову мають вибирати збори членів після вподоби, чи має там бути головою проти волі членів чоловік, що пхнеся сам.

¶Українським студентам в Інституті Грушевського успіхів в іспитах.

¶П.П. Васкановм, О. Дударені, П. Голавачеви, Гринцеви Кебичови, — щоб в 1927 році поженилися й дали вже другим, що "доростають" "ченс" попарубочити...

¶П. Кебичови,—щоб в 1927 році йому хоч один більше прибув рік, бо як стало йому на 30-ти роках яких вже тому двайцять літ, так ані руш переступити на більше.

¶П. Н. Остриженюкови в 1927 здибатися з п. Кузиком не тільки в сусіднім кріслі на представленню, але ще раз бути разом в кумах...

¶П. Кузикови такого капелюха, щоби з голови ніколи не здіймався.

¶При кінці я і собі дещо пожелаю, але сего вже ніхто не буде знати—навіть редакція. Бо я собі желаю по тихо, так аби ніхто не знав...

Колядник.

Великі сніги і морози в Европі

Францію навістили дуже сильні морози—багато людей замерзло. В Португалії упав сніг, дуже великі морози в Англії а навіть і в Альбанії.

Велика снігова буря перейшла через цілу Еспанію. Сильні морози. Стада голодних вовків заходять до сіл.

Дуже великі сніги впали на Сибірі. Богато людей згинуло в снігових засипах. Матеріяльні шкоди дуже великі.

ПОСТУП В ПРОДАЖІ ФАРМЕРСЬКИХ ПРОДУКТІВ
(Дальше).

В минувшім числі ми дійшли до того, як фармер постепенно утратив контролю над ринком збуту свого власного збіжа і як повстала така інституція, як "Грейн Ексчендж". В тім самім часі переходила також контроля над продажею других його продуктів, а за фармером остала лише одна система, іменно: "кілько даси?"

Щоби фармер не віз на маркет чи то баксу збіжа, чи свиню, чи худобу, в місточку купець вже має на той його продукт готову ціну. Хочеш—бери; не хочеш, можеш везти назад до дому.

Але рівночасно звернім увагу, як другі продуценти контролювали свої продукти, підчас коли фармер тратив контролю над своїм продуктом.

Возьмім приміром продукцію фармерської машинерії, тому, що всім нам відомо, в який спосіб вона продаєся. Отже фабрика, як лиш закладає свої варстати для виробу машинерії, сейчас оглядаеся по всіх містах і місточках за місцем на склади і за агентами, себто заводить рівночасно систематичну агенцію продажи свого продукту. Фабрикант назначує свою ціну і по ній агенты продають. І дотепер ще ніхто не чував і певно не почує, щоби фармер потребуючи плуга або байндра пішов до складу машин і сказав агентови: мені треба от такого то плуга і я тобі дам за него тілько а тілько.

Фабрикант за мудрий, на се. Він знає, що коштує його виріб певної марки, наложить на неї відповідну ціну і скаже тобі виразно: сей плуг коштує тілько а тілько. Хочеш, бери, а не хочеш іди дальше. Добре, скажеш, і підеш до другого, а він тобі то саме. Здаваловся, що між фабрикантами є велика компетиція, бо от хочби з рільничими машинами є богато фабрик. Тимчасом вони, хоч і конкурують з собою, однак ніколи не позволять вилерти собі з рук контролі над їхніми цінами, так як дав собі вилерти з своїх рук фармер. Щож зробили? Зібрали мітинг всіх фабрикантів і сказали собі: "ми самі мусимо контролювати ціни на свої вироби, інакше всі побанкротуємо." Отже вони зорганізувалися. Розумієте, що се значить? Оснували товариство Канадійських Фабрикантів, найсильнійше товариство в Канаді, до котрого належить буквально кождий фабрикант, більший, чи богатший, почавши від машин а скінчивши на [illegible] або мітлі.

Примірoм млинар також фабрикант. Він продукує муку з фармерської пшениці і другі продукти. Ви возьмете бушель пшениці №. 1 до елеватора і дістаєте $1.11 за бушель (сьогоднішна ціна), а підете до стору і купите мішок муки то за нег заплатите $4.85. Два і три чверти бушля пшениці №. 1 зробить: [illegible]

Як се сталося? Через організацію. Або другий примір: Ви продаєте товстого бика по 5 центи за фунт живої ваги. А підіть до бучера то заплатите за фунт найпослідшого мяса з тої самої штуки по 7 центів а по 18 за фунт найлучшого. Ви продали шкіру з корови по 5 центів фунт а купіть собі пару черевиків що важуть 6 фунтів, заплатите $5.00 за пару або по доляру за фунт. Та найважніше, що ви ні одному з тих людий не можете сказати, що: дам тобі тілько а тілько—рівне платите ту ціну, яку він вам задиктував.

Чому отже, ми фармері находимося в так'ій положенню? Чому ми мусимо нести на своїх плечах найбільший тягар, а діставати за се найнизшу ціну? А просто тому, що ті другі класи зорганізовані 100%, і контролюють свої ринкові ціни, підчас коли ми черес нашу незорганізованість стратили контролю над нашим продуктом. Єсли ми були зорганізовані 100 процент і всі разом тягнули як добре вивчена пара коней а не так як тепер, що 15 процент зорганізованого фармерства тягне вперед а 85 процент держить за важки і тягне нас взад, тоді між нами ситуація булаби така сама, як у фабрикантів.

Мене часто питають, чому Ю.Ф.А., не робить більше для фармерів, як то, що робить. Ну, вже то, що Ю.Ф.А. робить, то робить більше для фармерів, чи вони самі для себе. А по друге, чому ви приятелю, котрий любите давати такий запит, не пристанете до гурту, чому чекаєте аж нас хтось туди потягне або змусить. Хиба тягнув або намовляв хто коли фабриканта, аби він вступав до своєї організації? Ні! він туди сам пхався, бо там його будучність, забезпека, щастя. І єсли б кождий фармер Альберти вступив до своєї організації Ю.Ф.А., і платив точно свої вкладки та інтересувався рухом і життєм, ми фармері малиб таку силу, що й ніхто навіть не пробувалби ставити опору.

Не зволікайте і єсли у вашій околиці нема льокалю, зійдіться і зорганізуйте його. Коли б котра з кольоній бажала мати мене у себе на мітінгу, дайте мені знати на час і вишліте по мене до найблизшої від вас стації.

Отсей ваш український часопис носить назву: "Наш Поступ". Ми всі пробуємо робити поступ, однак належить памятати, що правдивого поступу не може бути ніколи там, де брак лучности-єдности.

(Дальше буде).

A. LUNAN.

КАНАДІЙСЬКА ПОЛІТИКА

(Промова Посла до Домініяльного Парляменту п. Лучковича, виголошена на Зізді Інституту ім. Грушевського в Едмонтоні, 2 Січня 1927).

Нема слів щоб висловити свою радість знаходячися на сім Зізді серед давних знакомих і ділитися з ними своїми гадками не тілько на свою користь а й на взаїмну користь всіх—сказав Шановний бесідник на початку своєї промови.

Єдність думок творить єдність дії. Ми тепер переживаємо так звані піонярські часи. Се є часи, коли треба як найбільше віри в свої сили. Кождий з нас повинен бути камінчем, кождий з нас повинен додати цеголку під наш фундамент (п. Інститут), щоб наша твердиня стояла на моцних підвалинах. Иншими словами сказавши треба нам більше взаїмної помочи і самостійности та однодушної гадки.

Нам треба брати примір з Французів, котрі всюди мають величавий вплив. Ніде я не бачив між ними нахилу до ледарства, ніякої сонливости чи повільности рухів, навпаки всюди видів я в них прояви великої енергії і оптимізму. Французи становлять одну трету населення Канади і рівночасно мають около 70 послів в домініяльнім парляменті. (Близько одну трету). Як стоїмо ми в порівнянню до Французів? Після своєї чисельности, ми Українці повинні мати бодай десять послів в Отаві, а ми ледво спромоглися на одного.

Отже нам треба брати з Французів примір. Ми конче мусимо вживати свого впливу, аби ми не лишилися по заді других. Нам не можна попадати в песимізм й отруйну зневіру. Ми мусимо бути більше активні, мусимо мати більше віри в свої сили, більше пильної відваги, щоби було нам лекше промощувати шляхи до якоїсь мети.

Мене вибрав нарід завдяки зрозумінню толерантности и солідарности. Люди трималися тої засади, що в великих головних річах треба мати єдність, в інших підрядних справах, треба мати свободу, а в звичайних справах робити так, як власний розум диктує. Таких правил нам Українцям конче треба придержуватись, щоби бодай в важних справах осягнули успіх.

Богато моїх знакомих гратулюють мені за мою промову в парляменті. Мене люди вибрали на те, щоби я заступав їхні інтереси і я старався і буду старатися робити як найлінше. Що до змісту моєї промови в парляменті, то в коротці я підніс се: Свобідна іміграція до Канади, будування [illegible] дороги через Вітфорд, отворення державних земель на Кукинг Лейк ресерві під гометеди, грант для [illegible] по фармах і місточках, кредити для фармерів, будова залізної дороги з Піс Ривер до Спокійного Океану, зміни [illegible] закону, поновне внесення законопроектів, які минувшої сесії через розбиття парляменту не були докінчені.

Рівновагу у Домініяльнім парляменті сего разу мають лiберали-прогресісти. Вони мають знамениту нагоду виторгувати для заходу потрібні закони, коли лише будуть на стільки хитрі.

Тепер ще скажу вам, що було піднесено в троновій промові.

1. Поновне внесення всіх законопроектів, які були ухвалені на послідній сесії парляменту, а які не стали затверджені через нагле розвязання парляменту.
2. Допомога заводам для продуковання домашнього коксу із канадійського вугля.
3. Закони відповідні до звіту комісії, що розслідувала права надморських провінцій.
4. Поновне внесення три-річної програми будовання державних зелізниць.
5. Одобрення договору з властителями довжних паперів Г.Т.П.
6. Поправки правил палати послів.
7. Будова зелізниць до Гудсонбейського Заливу.

Богато більше інтересних річий обговорював Шановний Посол, за що публика на Зізді нагородила його грімкими оплесками.

Петро Василишин,
Секретар Зізду.

ЗІ ЗБОРІВ ІНСТИТУТУ ИМ. ГРУШЕВСЬКОГО

Як відомо нашій читаючій публиці, що в днях 31 грудня 1926, 1 і 2 січня с.р. відбувалися збори Інституту ім. Грушевського звіт якого ми не вспіли вже помістити в минувшому числі задля браку місця тому й містимо його в коротці аж в сьому числі.

Хто бував на зіздах сеї інституції в Альберті попередних років, зауважив, що сі збори були о много численнійші чим попередні. Вже перед осьмою годиною в пятницю вечером простора саля виповнилась учасниками по береги. З найдальших українських кольоній поприїзжали люди, щоб взяти участь в нарадах своєї інституції, що й дає доказ, що у народі хоч помало але постепенно зростає народна свідомість.

Збори отворив бувший голова п. Михайлишин покликавши на предсідателя президії до переведення зборів п. І. Паснака з Голден, якого збори затвердили більшостю голосів. Заступниками предсідателя були гр. гр. Стефан Ласківський з Федора і М. Чернявський з кольонії Січ. Секретарювали учителі гр. гр. І. Кіріяк з Андрю і Петро Василишин з Сприн Крік.

По виборі президії, п. Михайлишин виголосив привітну промову. Опісля гр. Н. Романюк виголосив реферат **"Міжнародне Положение Українців і Вплив на Українців"**, який був дуже старанно оброблений та наскрізь інструктивний. (Постараємось в слідуючих числах подати сей реферат обширніше).

Другий день сесії почавсь точно о 9.30 рано. На нім слідували звіти бувшого голови п. Михайлишина, який обняв уряд серед року по уступленню бувшого голови п. Е. Міхайлюка. В своїм звіті п. голова порушив деякі справи, що вязались з непорозумінням, які наступили між ним, як головою, а управителем, п. Галицьким, який перед зборами вніс свою резигнацію, що й викликало було дуже живу дискусію, яка опісля перемінилась в ще більш горячу дискусію, коли п. Міхайлюк, бувший перший голова в 1926 р. намігся здати й свій звіт та причину резигнації. Забравши голос п. Міхайлюк старався як найбільше здескридувати управу Інститту закидаючи неекономічність в провадженню господарки Інститута п. управителем й наразі захопив був більшу часть публики, яка вірила, що справді в Інституті десь є причина, що не може вийти з довгів. Та коли п. Галицький почав здавати свій звіт, він скоро перехилив присутних на свою сторону, бо доказав, що Інститут поза $5,000 моргечу обійшовся з більших довгів і коли є ще біжучі довги, то на них є мало що не половина довжної суми на студентах. Він також доказав, що Інститут не може покривати вповні своїх розходів тому, що з огляду на тяжкий рік платню за утримання студентів значно знижено так, що до 50-ти студентів які тепер є в Інституті, треба докладати місячно не менш два і пів доляра, що робить близько $125 місячно, або $1,250.00 черес 10 місяців шкільного року.

Збори з великим зайнтересованцем слухали звіту п. управителя й опісля коли вже була вибрана нова дирекція припоручили новій дирекції резигнації п. управителя не приняти, а вплинути на него, щоб він і на дальше остав управителем, розуміючи, що зміни управи потягають за собою лихі наслідки в господарці, бо практика в Інституті доказала, що зміна управителів мала шкідливі наслідки.

Опісля п. Рудик, член контрольної комісії почитав звіт, який часни мали в своїх руках надрукований. За цілий час його звіту збори з запертим духом слухали уважно пояснень, в яких він порівнював ведення Інститута через послідних сім літ, чим доказав, що в минувшім році 1926 господарка Інституту велася досить економічно, бо не тільки, що не задовжився Інститут, а сплатив $1,500.00 моргечу, та деякі старі довги.

Звіт фінансовий контрольної комісії був одобрений цілими зборами і вповні принятий.

Опісля приступлено до вибору дирекції в склад якої ввійшли: п.п. Д. Фербей, Д. Пронюк і Василь Челядин з Едмонтону; Петро Зварич з Вегревіл, Іван Паснак з Голден, Прокіп Магера з Федора, Михайло Чернявський з Кольонії Січ, Іля Кіріяк з Андрю і І. В. Семенюк з Радвей Сентра.

До контрольної комісії війшли П. Д. Рудик, Іля Боднарук з Едмонтону і Андрій Зварич з Вегревіль.

На тім перервано сесію, до неділі пополудни.

Вечером виставлено було широко перед тим розголошене представлення "Сонце Руїни", яке підняв ся п. Галицький вивести на сцену, мимо того, що воно одно з труднійших, вимагає богато праці й костюмів. Яке було зайнтересоване згаданим представленням, слідно з того, що вже о семій годині вечером зачала виповнятись галя Інституту і о 8-ій годині була битком набита, мимо того, що вступні білети були $1.00, 75ц. і 50ц. Около півтора сотні народа вернулося від дверий задля браку місця.

Годі тут подрібно подати рецензію відіграного представлення задля браку місця, але в коротці можна сказати одно: а іменно, що наша публика рідко коли мала нагоду бачити так інтересний історичний образ долі й недолі нашого народа, яка вяжесь з нашою історією. Всі головні ролі були виконані вповні вдоволяючо і хоч представлення тягнулось до третої години рано, то публика не оказувала великого умучення і вичекала аж до самого кінця. При кінці представлення маленька Леся Фербей вручила від Товариства "Лесі Українки" по китиці цвітів п-ну Галицькому, п-ні Шандро, п-ну Заводкови і п-ні Т. Певчас в доказ признання й оцінки їх тяжких трудів положених для успіху так інтересного і до глубини душі зворушаючого представлення.

(Дальше буде).

Заряд Інституту на 1927 р.

Заки учасники зборів Інституту розїхалися домів, нововибрана дирекція уконституувалась як слідує:

І. Паснак, з Голден голова; Д. С. Фербей, з Едмонтону, місто-голова; Д. Пронюк, з Едмонтону, фінансовий секретар; Василь Челядин, з Едмонтону, секретар рекордовий. П. Зварич, П. Магера, Іля Кіріяк, Ів. Семенюк, М. Чернявський, члени Директорії.

Поляки вже зачинають боятися повстання

В селі Смільниця, добромильського повіту, польська поліція арештувала селянина Івана Мацака, оскаржуючи його ніби за переховування оружжа для приготовуваного українського повстання.

Місто доставити Мацака до тюрми, поліція почала робити самовільний суд над нещасною жертвою і так побила селянина, що власти мусіли відставити його до шпиталю в Перемишлі в безнадійному стані.

ТРЕБА [illegible] учителя до школи [illegible] 1927. [illegible]
[illegible] Secy-Treas.
[illegible], Alta.

НЕ ЗАБУДЬТЕ СЕГО!

Друкарня "Нашого Поступу" Друкує:—

ЛИСТОВІ ПАПЕРИ, КОВЕРТИ, ВІЗИТІВКИ, КНИЖКИ, ЦИРКУЛЯРІ ОГОЛОШЕННЯ, ЗАПРОШЕННЯ ВЕСІЛЬНІ І ВЗАГАЛІ ВСЕ, ЩО ВХОДИТЬ В ОБСЯГ ДРУКАРСЬКОЇ ШТУКИ, В МОВАХ ЯК УКРАЇНСЬКІЙ ТАК АНГЛІЙСЬКІЙ

Друкарські Роботи Виконується Старанно—Першої Кляси.

ЦІНИ УМІРКОВАНІ

Увага:—

Українські Бизнесмени, Секретарі Шкільні і Муніціпальні!

ДРУКАРНЯ "НАШОГО ПОСТУПУ" ВИКОНУЄ ВСЯКІ ПОТРІБНІ КАНЦЕЛЯРІЙНІ ДРУКИ ЯК: "АССЕСМЕНТ НОТІС", "ТЕКС НОТІС" І Т. П., ДРУКИ ПОТРІБНІ СЕКРЕТАРАМ.

Замовлення з провінції виконуємо скоро і точно

Замовлення шліть на адресу:—

OUR PROGRESS
10336---96th Street, Edmonton, Alberta

КАМЯНІ НАГРОБНИКИ

Сі камяні нагробники виробляє ПЕТРО ЗВАРИЧ из Вегревіл, Альта., через послідних 10 літ по ціні: 50 дол. за великі, 35 дол. за середні, а 25 дол. за малі. Они суть артистично вишукані і [illegible] зелізними прутами всередині і тому тревалі на довгі літа.

Проче таких фабричні виробляє від $25.00 до $150.00 і також має [illegible] на похорон по 10 до 25 дол.

В разі потреби зайдіть, пишіть або телефонуйте до:

PETER SVARICH P.O. BOX 60 VEGREVILLE ALBERTA

ТЕЛЕФОН 63 або 260.

ІВАН ПАСНАК.

ПРО ТОРГОВЕЛЬНЕ ПИТАННЯ

В нас дуже богато пишеться, а ще більше говориться про народні справи, про організацію, про поступ, про розвій, ну, тай про нашу безрадність. Але дуже мало або й нічого не згадується про торговлю й купецтво взагалі.

Виходило б так, неначе, торговля се щось такого, про що не варта говорити а тим більше писати. Єним я не хочу сказати, що наші видавництва й часописі не розуміють значіння торговлі. Значіння торговлі, як чинника розвою держави наші часописи розуміють дуже добре. Однак здаєтся, ані одна з них не може позволити собі на такий люксус, як питаннє про торговлю, а редактор про торговельні справи не богато знає сам поза те, що торговля є також важним чинником в піднесенню народа.

Щоби про торговельні справи писалось, треба старатись робити се-таки самим купцям. Бо хто ж є більше заінтересований в торговли безпосередно як не купці? Тому я хочу сповнити свій обовязок як оден з рядовиків і написати дещо про торговлю, і сподіюсь, що се заінтересує й моїх товаришів по фаху і вони напишуть і від себе дещо та вискажуть щось зі своєї практики.

Торговля, се великий чинник у розвою і підтримуванню держави. Декотрі держави полягають на індустрію і торговлю більше як на продукти рільничі. Наприклад: Англія, якби утратила свою торговлю, то її дні життя скоро були-б пораховані. Про Чехів цілий світ знає найбільше почерез розвинену торговлю в тій країні. Та є богато других держав, котрі занимають визначне місце помежи державами а все те завдячують своїй торговли.

Канада, а зглядно західні провінції се, так би сказати, дуже молоденькі дівчатка, і розвій західних провінцій є дуже тісно звязаний з розвоєм торговлі. Взяти хочби таке питаннє, як пшеничний пул, як пул живого скота, пул домашнього дробу й яєць. Чи-ж се не торговля? Коли-ж торговля є так великий чинник у розвою держави, то приглянься тепер—чи усі купці причиняються до піднесення того розвою.

Можу сказати з чистою совістю, що ні. По перше що є, то се, що купців за богато а купуючих за мало.

Возьмім статистику купецтва самої Альберти, а побачимо, що на кождих 77 душ припадає один купець. Коли взяти, що пересічна родина складаєсь з пятьох душ, то будемо мати трошки більше як пятьнайцять фамілій для одного купця. Як би кождий купець мав 15 фамілій, що купували б в него, той тоді з нім досить поганеньке діло. Але так не є щоби кождий мав однакове число купуючих, чи там костумерів. Між купецтвом провадиться вічна боротьба. Котрий лучший купець, вибиваєсь на верх і стараєсь побороти слабшого та загарбати його частину для себе доти, доки опісля не прийде сильніщий і побе й його. Вам самим легко догадатися, що стається з таким купцем. Такий купець банкротує, а банкроитво, се шкідлива річ. Та про се пізнійше.

Нераз купці самі між собою провадять таку карколомну конкуренцію, що й не добачують дійсного свого конкурента і то далеко сильнішого до поборення, яким власне являються "Мейл-Ордер Гавзи".

Дуже смішно виглядалоби як би котрий фармер пішов на таку фарму, котра до него не належить і почав будувати для себе хату. Всі сусіди сміялибся з него. Однак так воно є, що дуже богато ми будуємо щось далеко а не хочемо чогось таки в себе. Бо застановімся тільки над тим, скільки йде гроша з заходу на всхід до "мейл-ордер гавзів". Дуже маленький процент мешканців котрого-будь місточка застановляєсь над питанням: що булоб тоді, якби так всі почали слати свій гріш на всхід? Що сталобся з нашими купцями? Чи буде міг мій купець дати мені трохи на кредит в тяжкий час, як зайде потреба? А що булоб, як мої купці, оден по другім підуть робити до "мейл-ордер гавзу", а там, де було мале місточко, лишиться тільки кілька елевейторів?

Такі і подібні питання повинен покласти собі кождий горожанин, котрому залежить добро і розвій своєї околиці. Бо що ж вартує така околиця, котра заселена людьми, а не має близько місточка для власної вигоди? Бо зауважте, що не всьо можна купувати в "мейл-ордер гавзах". Не тому, що не булоб їх у тих "мейл-ордер гавзах", а тому, що потягають за собою трудности й наражають покупця на невигоди. Примірoм: Треба чоловікови купити цукру, чаю чи там инших товарів з гросерії. За такими річами годі посилати до мейл-ордер гавзу. Ну, а коли не булоб жадного сторинка, тоді треба йти чи їхати кільканайцять миль до иншого місточка, де люди розуміючи справу инакше, піддержують своїх склепарів. А зовсім зрозуміло, що колиб люди у своїх купців не купували всіх товарів, які вони мають на складі тільки гросерію а за иншими річами посилали, то тоді склепарі мусілиб покинути інтерес, бо гроші вложені в ріжні товари не роблячи обороту, ведуть інтерес до упадку.

Возьмім ще й такий примір: Хтось хоче купити фарму. Чи не питає він — як далеко до місточка, яке то місточко, чи є крамниці, школа, церков, лікар, коваль, шевць і т. и. Або як хто продає фарму і має близько місточка, то чому він хоче за ню богато більше грошей, як таку саму фарму можна купити богато дешевше далеко від міста.

З того виходить, що де є рухлинійші купці, там більше стягається торговля, а за торговлею іде розвій місточка та рівночасно й цілої околиці.

Найлучше написав про розвій наших місточок оден редактор часописи з Міннеаполіс. Той редактор перебував у Вінніпегу в часі жнив звідки виїздив на провінцію в ріжні сторони, щоби приглянутись життю канадійського фармера. Коли він повернув до Міннеаполіс, написав у своїй газеті таке:

"Тепер мені і же ясно, чому то так богато молодих й здібних Кнадійців виїзджають рік-річно з Канади до нас (себто до Сполучених Держав), бо в нас всяке життя як соціальне так й громадянське твориться й з'осередковується в кождім меншім місточку. В Канаді знова противно. Там усе централізується в більшім місті як Вінніпег а на провінції нема навіть порядної крамниці лише елевейтори для зсипу збіжа".

Чи треба лучшого опису як сей, що зробив вище згаданий редактор?

Я з засади річи не є против іміграції, як не є проти іміграції жаден купець і здорово думаючий громадянин. Однак не зашкодить спитати самих себе: що варта витратчуваннє стільки гроший на іміграцію? Канада, чи радше правительство, витрачує що року величезну суму грошей на іміграцію, щоби її дістати, тимчасом ми тратимо молодих й здібних людий, котрі втікають до Сполучених Держав лише тому, що обставини не позволяють їм розвинути своїх здібностей, бо не мають нагоди.

Куда б не пішли, то все вчуєте, що капітал загрожує істнованню нашим підприємствам. Дуже смішно як не оден фармер зачисляє маленького купця до капіталістів, а ще смішніше, як такий малий купець дується неначе справді він бувби капіталістом. Тимчасом капітал сидить собі преспокійно у великім місті в кишенях навіть мейл-ордер гавзів а люди шлють до него далі свій гроші і роблять його ще сильніщим, щоби панував над ними.

Щоби отсе писання не було голословним балаканнєм, позволю собі навести з "Вестерн Рітейлер" за падолист 1926 на 8-ій стороні статтю п. Г. Патерсона під заголовком: "Хто найбільше користає?".

Не буду описувати всего, що там є, але хочу взяти сухі цифри для інформації і порівнання які величезні зиски роблять мейл-ордер гавзи. Він наводить, що оден великий мейл-ордер гавз в році 1911 зробив чистого доходу $9,983,967, словами **девять мілїонів, девятьсот вісім-десять три тисячі, девятьсот шістьдесять-сім долярів.** Та сама спілка зобгатіла так, що в одним році 1919 зробила **чистого доходу, тобто зиску,** двайцять-сім мілїонів, девятьсот вісім десять тисяч, чотириста шістнайцять долярів (**$27,980,416.00**). Дальше говориться там й про инші "мейл-ордер" спілки, які зиски роблять вони, та нам вистарчають цифри одної такої спілки, щоби переконатися, що не ті малі купці по місточках, збивають гроші, чи як хто каже "роблять капітали", а збивають ті капітали великі висилкові доми, яким набивають кишені таки самі люди з заходу, які посилаючи ті гроші до них, збогачують їх, а вони маючи до розпорядимости в бізнесі мілїони, закуповують товари цілими вагонами на чім дістають значно великий опуст, шалять на фрейті і тому можуть продавати товари о кілька центів тание, щоб замановати до себе бизнес з цілої Канади; роблячи тим способом грубі-грубезні зиски.

Слід тут піднести ще й те, що долар висланий до пересилкового дому, вже назад не верне до покупця, коли ж знова доляр виданий в місцевого купця, нераз вертає назад посередно до покупця. Запитаєте як? Коли в місточку є свої купці то їх костумери, що в більшій мірі складаються з фармерів, потребуючи позичити який гріш, заходять до сих купців. Будують церкву, чи народний дім, чи яка там инша збірка, вдаються й до наших купців. А чи богато дістав хто на яку народну ціль від висилкових домів? Чи богато, хто знайшовся в лихій годині дістав поратунок від тих висилкових домів?

Тому в нас повиннобся звертати увагу й на такі справи.

ОРГАНІЗАЦІЯ КЛІТИНОК

Наше тіло, ще за життя, можна в дечім порівнати до держави. Як знаємо, кожда держава складається з людий—одиниць, котрі є зорганізовані в певні гуртки для вдержання порядку в тій державі, а тим самим для вдержання істновання тої держави. Таке саме можна сказати про тіло. Воно складається з клітинок—одиниць, котрі є згуртовані в певні системи чи уклади для піддержання життя того тіла.

Щоб сей мій вискав можна доцільно зрозуміти, я подам оттакі приміри: В добре заснованій державі кождий горожанин—одиниця має якийсь обовязок виконувати супроти своєї вітчини. Інакше сказавши, кожда особа є малим колісцем—горожанином великої машини—держави. Однакож не всі горожане мають той самий обовязок. Ми знаємо, що всіх горожан держави можна поділити на дві головні групи: на одну малу групу, що складається з найдобірнійших людий краю, котрі мають обовязок наказувати і на другу велику групу, до котрої зачисляєся решта мира, котрих обовязком є повинуватися наказови. Коли вернемся назад до тіла, то ми там зуважимо такі самі порядки. Там також всіх клітинок, котрі йдуть в склад одного тіла, можна поділити на дві головні групи. Є там мала група, що складається з найдобірнійших клітинок, котрих задача є контролювати та наказувати: се є мозок з рештою нервовою системою; і є велика група в склад котрої входять клітинки мязів, та решти тіла і котрих обовязком є виконувати накази мозку.

Та се ще не все. Крім сих двох головних груп горожан, котрі творять державу, ми маємо ще підрядні групи, котрі прямо чи безпосередно підлягають виконавчій групі чи правительству. Ми маємо примірoм велику частину горожан, що звемо фармерами а котрі достарчають поживу для решта своїх побратимів-горожан своєї держави. Ми також маємо другу частину одиниць, що зобовязуються доносити ту поживу з иншими матеріялами до кождого горожанина. Ту групу ми можемо назвати переночниками або зелізничниками. Других таких груп горожан можна начислити богато: є ще майнері, торговельники, ренчарі, риболовці, фобриканти і т. д. Не інакше діється в тілі. Там також крім тих двох головних груп клітинок, про котрі я згадував, є ще підрядні гуртки, котрі є зорганізовані в системи або уклади, що мають за задачу випродукувати з сирого матеріялу відповідну поживу для решта своїх побратимів-клітинок. Сею системою ми зовемо жолудково-кишковою системою. Там ми знаходимо також певну групу робітників-клітинок, котрих можна порівняти до перевозників в державі—се є кровоносна система. Так як в державі так в тілі можна начислити ще богато других таких укладів чи систем, найголовнійші з котрих є отсі: а) Нервова система, б) Желізна система, в) Кістякова система, г) Мязова або мускулярна система, ґ) Репродуктивна система, д) Шкірна система.

Для лучшого зрозуміння я позволю собі повторити те все, що я згадав в сій розвідці в одним реченню а се: Наше тіло, неначе та держава складаєтся з много дрібновидних клітинок, котрі є зорганізовані в певні системи чи уклади, котрі знова функціонують для піддержання порядку в тілі, котре ми звемо здоровлям. Коли котра з тих систем хибне у виконанню своєї роботи, тоді настають непорядки—недуги в цілім тілі, а коли ті непорядки згіршають, тоді повстає повна анархія—смерть.

Н. Д. Голубіцький.

Др. Буланжи
СПЕЦІЯЛІСТ В ХИРУРГІЇ І ЖІНОЦЬКИХ СЛАБОСТЯХ
Лябораторія заосмотрена „ІКС-РЕЙ" машиною.
Практикант паризьких шпиталів. Лічить мужеські полові хороби.
Телефон 2009
10007 Jasper Ave. Edmonton

Др. Іван Оробко
ЛІКАР І ХИРУРГ
Урядує: від 11-ої до 1-ої, від 2-ої до 6-ої. (над [illegible])
207 Moser-Ryder Blk.
Edmonton, Alta. Phone 2209

M. M. MECKLENBURG
ОКУЛІСТ
з 37 літньою практикою, 24 роки в Едмонтоні
10159—101 Стр. Телефон 4944
Цвікери, окуляри і штучні очи о 25 процент танше як деинде.
Відвідає знова:
Ламонт, Вівторок 25. січня.
Чипмен, Середа 26. січня.
Мондер, Четвер 27. січня.
Вегревіл, Пятниця 28. січня.
Регулюємо слабі очи і заосмотрюємо у відповідні окуляри.

Др. ОСИП МЕҐАС
НОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР
отворив лікарську канцелярію під адресою:
Kitchen Block
Room 201
Телефон 1311
10141½ 101 Str.
Edmonton, Alta.
По українськи.
На запити листовні відповідає.

DR. S. McGIBBON
Спеціяліст від очий
401 Tegler Bldg., Edmonton

Dr. Condell
Спеціяліст хороб очий, горла і носа
Посідає 20-літню практику по шпиталях Мурфільд і Відня.
120 Empire Blk. — Телефон 1876
Урядує від 2—5 по пол.

Для Вашого здоровля Хіропрактичні заосмотрення без болю.
Услуги при помочи Нато-Невроскопа.
Dr. L C WATSON
ХИРОПРАКТОР
Vegreville, Alta.
Phone 258

King Edward HOTEL
10180 101 Street
Phone 1161 Edmonton
Наш Девіз є:
ЧУДОВА ЇДАЛЬНЯ
Прийдіть і переконайтеся чи то правда

ЗИМА ЗАМКНУЛА ДВЕРІ
Іміграційне право змінене на час зимової пори і наших людий не пускають до Канади.
ОДНАК Українське Іміграційне і Кольонізаційне Товариство може Вам помочи в справі іміграції сеї зими і може Вам спровадити родину або знакомих до Канади сеї зими без перешкоди.
НАШЕ Товариство може доручувати гроші в Краю долярами.
ТОМУ
ВИ повинні удаватися тільки до сего Товариства при закупні Шифкарти або виробленню афідевіту, чи посилці грошей.
МИ виробляємо—старшинські контракти, повномочія, а також горожанські папери.
ВДАВАЙТЕСЯ за роботою або родинними ДО НАС
В СВОЇМ ВЛАСНІМ ІНТЕРЕСІ
Посилайте гроші або пишіть по інформації до:
UKRAINIAN IMMIGRATION & COLONIZATION ASSOCIATION
Edmonton 10327 101st Street Alberta

Фармері з околиці Беліс
Ви можете приспішити сіяннє отсею новою сіваркою "Мессей-Гарріс"-а
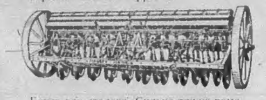
Бакса вся сталева. Сильна тяжка рама. Поєдинчий або подвійний диск, ралці або санки
Одинока ціла сталева сіварка на американськім континенті.
Мессей-Гарріс Но. 2 Грейт Вест Плуг з дуже практичними додатками, котрі роблять його найлучшим плугом в Західній Канаді.

Збудований добре. Робить добре. Іде легко. Тревае довго.
Продає
T. J. MATICHUK
BELLIS —:— ALBERTA

SCANDINAVIAN - AMERICAN

ПРОДАЖА ШИФКАРТ І ПЕРЕСИЛКА ГРОШИЙ.
Головний Агент на Вегревіль і Околицю
PETER KOLMATYCKY -:- VEGREVILLE, ALTA

Гроші на Позичку
Ми маємо на позичку гроші на виробленї фарми. Пишіть або заходіть до:
Ukrainian Immigration & Colonization Association
10327-101 Street, Edmonton, Alta.

Оголошенє!
Фармері з околиць Вітфорд, Андрю, Сода Лейк і Боян!
Коли задумуєте будуватись або спровадити собі вагон вугля на зиму зайдіть до Imperial Lumber Co. Ltd., котра має матеріял на поміщ згаданих місцях і де дістанете інформації за дармо. — Доставляємо вугіль. — Маємо також сухі дрова Тамрак на продаж по уміркованій ціні.
IMPERIAL LUMBER CO. LTD.
ХЛИБЦЬКИЙ ВАСИЛЬ, Манеджер.
Whitford i Vegreville, Alta.

ЯКУ Я МАВ РОЗМОВУ З КОКОЛСЬКИМ

Мусідора, Альта.

Пишу отсю допись не зі злоби а з щирої любови до тих моїх братів, яких учить і веде "батюшка" Кокольський. Я не маю звичаю чіпати або критикувати чужі почування релігійні, бо розумію, що між Українцями є вже і будуть ріжні секти, так само як і між другими народами. Возьмім примірoм Англію, Канаду чи Німеччину. Яких там релігійних переконань бракує? Яких сект там нема? А помимо того там всі чують себе Англійцями або Німцями, і всі працюють згідно в одним напрямі, щоби зробити свою вітчину сильною і славною. У нас поступ і розвиток народа також викликав і буде затверджувати відмінні погляди релігійні і вже нині маємо між собою кілька сект. Біда лише, що з поширенем сектанства терпить сейчас наша спільна, народна справа.

Наш чоловік думає, що коли його притягнули до російської православної місії, то—він мусить зараз стати москалем чи кацапом. Коли перейшов до римської церкви, то мусить бути Поляком чи Словаком. І бідний у своїй несвідомости нищить свою рідну народну справу, лає і ненавидить свою рідну вітчину і своє народне імя гірше найлютійшого, чужого ворога. Під сим взглядом у нас чиста Содома а причиною такого нещастя в першій мірі духовні поодиноких сект.

От і недавно я мав нагоду видіти і чути такого нещасливого чоловіка, що хоч сам Українець і жиє з українського народа а туманить своїх вірних, що вони якісь москалі, бо православні, а свою рідну—[illegible] українську називає ріжними згірдливими словами. Сей чоловік—то Кокольський.

Було се 23. мая, 1926 р. на храму у п. Т. Лупула, Ворвік, Альта. Як звичайно на такій оказії ми пообідавши, вийшли гуртком на подвіре і балакаємо про наші фармерські гаразди. В тім заїхало велике авто і з него висів "батюшка" Кокольский з "матушкою". Підійшли обоє і ще оден чоловік, що приїхав з ними, до нашого гуртка. Чоловік почав з нами витатися, а "батюшка" ймився під боки, надундючився і ждав певно, чи хто не піде цілувати його в руку. Але ніхто не квапився і Кокольський вглянувши мене і шваґра мого пізнав, що ми чужі, не з сеї парафії, та спитав строго: "а звідки ви люди?"

"Ми зі всходу," кажу, 25 миль звідси". "Гм... гм... зі всходу, почав Кокольський — а хто там до вас доїздить?"

Я зрозумів о що ходить і сказав, що український православний священик Кусій. Кокольського на ті слова якби ножем пхнув. Почав наскакувати та кричати на ціле горло: "що за український? він що вкрав, що Українець? Я відповів холоднокровно, що він нічого не вкрав а називаєся "український священик, бо він Українець і працює для українського народа. Мешкає на українській кольонії, кажу дальше, на Шипиницях, де гарні і свідомі люди змурували з каменя прекрасну церков і в ній священик Кусій править їм по українськи. Кокольський приступив ще близше до мене і питає: "а ти також Українець?"—Так,—кажу — Українець. — Брешеш! — кричить "батюшка" — ти відки знаєш, що ти Українець? "Я читав Історію України і знаю, і відчуваю, що ми всі оден український нарід і ті з Буковини і Галичини і з Чехії і з Великої України .. лише, що нас розбили і поділили кордонами а відтак, щоби нарід не зрозумів хто він і яка в нім сила, розвели між нами кромішну тьму і держать ще до якогось часу в неволи по причині нашої темноти і несвідомости. Моя мова дуже не подобалася Кокольському, він став розмахувати кулаками і питав мене, які я школи кінчив, що знаю читати Історію. —"Лише сільську народну" — кажу але то з мене вистарчає, щоби розуміти хто я і яка моя національна родина, "а от ви, батюшко, — кажу далі — кінчили може більшу школу, а не годні себе пізнати, хто ви..."

—Чому ні? Я є русскій —каже.

—Та де ви русскій! Єсли б ви були русскій, то говорили б по московськи, а ви говорите чисто по українськи.

—Неправда, я говорю по русски.

—Та ні, батюшко, если би ви говорили по русски то ви какалиб, чтокалиб, казалиб "гаварить, панімать"... і ледво чи хто з нас присутних міг би вас тоді зрозуміти. Тимчасом ви кажете: "що, чому, говорити, розуміти" і т.д., а се чисто українська наша мова, котрої знова русский не добре розумівби, если б ту між нами був.

Тоді Кокольський зачав питати кругом присутних газдів: "хто ви є?" Люди відказували: "я русин." На се слово батюшка брав чоловіка за руку, потрясав і каже: "ото, брат мій. А коли прийшла черга на мене і я на питаннє, хто я є, відповів, що я Українець, Кокольський скочив в зад, мов той без пліт і став кричати: "Щезни, пропади! Ти що вкрав, що звешся Українцем? А знаєш ти "Отче наш"?— питав мене далі.

—Знаю, батюшко.

—Брешеш, каже, не знаєш. Я би заложився о 100 долярів, що ти не знаєш навіть Отченашу.

—Шкода, відповідаю, що не маю сотки, але маю 40 дол. Біґуймо на 40.

—З таким я собі не заходжу. Клади 100 дол.! І ні сіло ні пало, прискочив до мене і виглядало, що має намір мене вдарити. Я затиснув кулак і був готовий на напад. Але п. господар Т. Лупул побачивши, що тут вже не жарти, попросив нас всіх до хати перекусити дещо. Но Кокольський все таки не давав мені спокою з Отченашом. Розперся ліктем на стіл і пригадав собі, що я назвав його священиком, почіхрався в голову і зачав муркотіти: "гм... гм... він мене зве священиком... Я не є жаден священик, каже на голос—я є ваш отець!"

А Симьон Івасюк каже: "Ні, батюшко, ви не отець а брат наш. Каже Христос в Мафтея, гол. 23. "Ви не зовіться учителями, один бо ваш учитель Христос: усіж ви брати. І отця не звіть собі на земли, оден бо отець, що на небі". Слово священик дуже добре бо і на Буковині і всюди люди звуть тим словом попа. Тимбільше, що ви проповідуєте священну науку Христа Господа.

—Я не проповідую жадної Христової науки — крикнув Кокольський.

—Ну, таж читаєте в церкві слово Боже.

—Я не читаю і не проповідую жадного слова Божого! То всьо є дурне! То всьо дурне...

—Ну, як Христова наука для вас дурна то я з вами не маю що більше говорити.

Батюшка допивши пиво, встав зза стола і відїхав.

А мені ще довго не сходили з думки такі пастирі, про котрих сказано: що як сліпий веде сліпого, то оба поподають в яму.

Аж жаль чоловікови на серци, коли подумаєш, куди в двайцятім століттю можуть довести нарід такі як Кокольский, для котрого Українець, то той що щось вкрав, а Христова наука, яку і сам повинен голосити — то всьо дурне...

Леон Бойда.

Н. Романюк.
АДВОКАТ ПОВНОВЛАСНИК І НОТАР
Заступає в судових справах, так в карних як цивільних—як також полагоджує справи спадкові, та виробляє старокраєві повновласти і контракти. Позичає гроші.
NICETAS ROMANIUK
Barrister, Solicitor, Notary
619 McLEOD BLDG. PHONE [illegible] EDMONTON, ALTA.

Др. Іван Якимішак
Лікар, Хірург-Оператор
Практикант шпиталь в Монтреал, Ню-Йорк і Едмонтон
DOBBIN'S BLOCK Телефон 135 VEGREVILLE, ALTA.

БЕЗУСПІШНІ СВАТАННЯ

Мороз тисне, вітер свище
Снігом замітає.
Сидить дівка коло вікна
Її в вікно заглядає.

Вже мясниці наступили,
Свята вже минули,
А старости не приходять.
А пора, щоб були!...

Як побачить якісь сани
Гень десь на дорозі,
То від вікна скорше біжить
Її стає на порозі.

Часом сани ідуть дальше,
Ворота мінають,
Дівку з жалю на порозі
Сльози обливають.

А як сани завертають
З дороги в ворота,
Тоді в неї до роботи
Велика охота.
Біжить в хату і чим скорше
За мітлу хватає
І чи треба, чи не треба
Але замітає.

Потім скоро нову сукню
На себе вбирає.
"Кобий якийˇ гарний хлопець"!
Так собі думає.

Тоді в хаті всьо в порядку.
Всьо чисте і біле,
На подвірю, наче скрипка
Сани заскрипіли.

Дівці дійсно причулися
Скрипка і цимбали
Мовби в неї на весіллю
Музики заграли.

А за серце у тій хвили,
Наче шнурком тягне,
Бо старости, се не купці—
Се є діло важне.

Мама доню поучає,
Що має казати,
Аби знала відповісти
Як будуть питати.

Доня маму запевняє:
"Мамо! я се знаю,
Що хустину, або гарбуз
Подати я маю".

"Коли гляну я на него
Зараз буду знати
Що старостам на відповідь
Я маю подати".

Прийшла хвиля вона в очи
Пому подивилась.
Й як середа на пятницю
Немило скривилась.

І старостам на відповідь
Гарбуза подала.
А на других терпеливо
З дня на день чекала.

Дочекалась красавиця
Ось хвилї якої:
Гарбузів вже вісім дала—
Хустки ні одної.

На останку перестали
Старости ходити.
Ніхто не хтів для женихів
Гарбузи носити.

І женихи перестали
Вже старостів слати.
Шкодували уже тілько
Гарбузів псувати.

Та бо й дівці допекло вже
З дня на день чекати
І сказала: "Сих вже мясниць
Мушу ся віддати".

Але доля захотіла
Троха шуткувати.
Як на збитки відвертала
Старостів від хати.

Ось й мясниці вже кінчаться.
До посту вже близько.
Аж тут раптом на подвірю,
Щось загавкав неснько.

Дівка в вікно заглядає,
Не вірить сарака.
Бо нераз вже її здурив,
Брехливий собака.

Але сей раз вже не здурив.
Санки підїзджають.
Її простісенько у ворота
Коні завертають.

У миг ока дівка в хаті
Гарненько прибрала.
Її з цікавости палцем в стіні
Шпортала й довбала.

Палець в стіні, очи в вікні
Ліпше приглядаєсь...
І з розпуки за голову
Руками хватаєсь.

Приступила близше вікна
Очам не дасть віри,
Бо то жиди,... не старости
Що купують шкіри.

Іван Дідух.

"АЛЬБЕРТА" ПЕЧІ

до Варення Поживи Худобі

"РОБЛЕНІ ДЛЯ ДОВГОЇ УСЛУГИ"

Тяжкі Калдрон Кітли ляті гладко з міцними вухами, пристосовані до ч. 6. пайпи.

30 гальонова $17.00 — 50 гальонова $23.00
40 гальонова $21.00 — 60 гальонова $28.00
75 гальонова $33.00.
Рушта до вигля $5.00 осібно.

Maple Leaf Steel Mills, Limited
201 Bank of Toronto Bldg., Edmonton, Alta.

ТОВАРИСТВО ПОМОЧИ УКРАЇНСЬКИМ ПОСЕЛЕНЦЯМ В КАНАДІ

[illegible]

UKRAINIAN SETTLERS' AID ASSOCIATION OF CANADA
[illegible] MAIN STREET — 111 Bon Accord Block — WINNIPEG, MAN.

ФАРМА ЗА ДАРМО—ВЖЕ СПРОДАНА

Купив едмонтонський чоловік на бизнес, тепер хоче за ню $2,000. Ті, що зголошувалися за нею, можуть дістати за ту ціну. Половина готівкою, решта на виплат.

Ми дістали други йнодібний "баргейн". Фарма в тім самім товнишії, 14 миль від місточка Менвіл, земля чорна. Половина обгороджена. Є сінокос на 20 фір сіна, трохи є дрібних корчів а решта чиста прера, будинків нема бо згоріли. Трост компанія дала сю фарму на продаж за 960 долярів готівкою, або $1,200 на легкі сплати. Майже половина того що фарма варта. Анu, хто дістане її, робітник, чи фармер, чи знов бизнесмен. Зголошуйтеся сейчас до:

P. D. RUDYK & CO. Room 110, Rudyk Block, EDMONTON, ALTA
або до:
CANADIAN CREDIT MEN'S TRUST ASSOCIATION
EDMONTON, ALBERTA

Передплачуйте і ширіть "НАШ ПОСТУП"

ОДИНОКУ УКРАЇНСЬКУ ЧАСОПИСЬ В АЛЬБЕРТІ ВИХОДИТЬ В ЕДМОНТОНІ ЩО ТИЖНЯ В СЕРЕДУ

ПЕРЕДПЛАТА ВИНОСИТЬ НА РІК $2.00.
НА ПІВ РОКУ .... $1.00.

В своїм власнім інтересі Ви повинні передплачувати "Наш Поступ"

Замовте собі "Наш Поступ" ще нині посилаючи на него передплату на адрес:

OUR PROGRESS
10336—96th Street, Edmonton, Alta.

Витніть сю карту і вишліть з грішми до "Нашого Поступу".

ХВАЛЬНА АДМІНІСТРАЦІЯ "Н.П."

Посилаю $....... як передплату на "Наш Поступ" на рік (пів року) і прошу посилати мені газету на слідуючий адрес:

....

....

Імяне ....

Користайте з нагоди!

Бо лише в протягу одного місяця—а то від 15-го Січня до 15-го Лютого с.р. можете набути Одіння по Зниженій Ціні.

20 процент знижки

на кождім убранню (суті) або плащі (оверкоті).

УКРАЇНСЬКА КРАВЕЦЬКА РОБІТНЯ
(Зарубій і Паук, Властителі.)
Вегревіль (Другі двері від почти) **Альта.**

На Продаж Тані Фарми, яким нема в Альберті Пари

Лише Три і Пів Милі від Едмонтону при Альберта Ееви.

Фарма: 158-акрова, два акри від школою. Фенц кругом в три дроти. Зорано 40 акрів. При добрім головім трахті. Пшениа коло Цекова фарма від мішане господарство. Ціна 35 дол. акер. $2,000 готівки, решта на легкі сплати.

Фарма: 160 акрова, лише дві милі від попередньої. 65 акрів зорано. Гарні нові і модерні будинки. Добрий фенц в 3 дроти. Добра керниця. Стайня на 25 штук худоби. Ціна по $38.00 акер. Легкі сплати.

Акри: Зараз за містом по 5 акрів в купі. Земля знаменита на городину. Акер від 75 дол. в гору.

Користайте з нагоди і голосіться до:

Wm. R. FERBEY
10660—96 Str. — EDMONTON, ALTA.

НА ПОБЕРЕЖУ ТИХОГО ОКЕАНУ

Венкувер Вікторія
ТАНІ ЦІНИ
Тепер в практиці
Питайте Місцевого Агента Кенедіян Нешонал

КРАСА! ЗАБАВА! ЖИТТЄ!
ожидають гостей з прерии
Однаковий клімат через цілий рік.
Спорти на дворі для кождого.
По дорозі до тих місць є приманкою приємности коли їдете через

CANADIAN NATIONAL

Вибір дороги на суші і на морю. — Перестанки

Їдьте на Венкувер до місцевостей в ВАШІНГТОН, ОРЕГОН, КАЛІФОРНІЯ

ХІРОПРАКТИКА

Се нова дорога як зробити слабу людину здоровою [illegible] механічно.

Причиною майже всіх слабостей [illegible] в нервах і кривах. Хіропрактика [illegible] **Dr. Souch** [illegible] **Dr. Souch** [illegible]

Dr. GORDON SOUCH
303 Moser-Ryder Blk.
(над Повою)
Телефон 4233. Edmonton Alta
Урядує від 10 до 12 год. рано і від 2 до 4.30 по полудни, або в часі умовленім.

Потрібно Українсько-англійського учителя з 1-ої кляси сертифікатом до школи Ріверсайд Ч. 1606. Школа дво-кімнатова. Учитель маєби вчити від 4 до 8-ої кляси. Мешкання коло школи. 12 миль на полудне від стації Смоки Лейк. Одна миля і пів від почти Кагвін. Платня після угоди. Наука розпічнеться 1-го лютого 1927. Зголошуватись листовно або телефоном до секретара:

А. MELNYK
[illegible] Riverside S. D. No. 1606 [illegible] Alberta

Важна Повідомлення

Корабельні Карти до і з Європи на лінію Кунарда. Всякі документи дешево. Пересилаю гроші в американських доларах по послідній ціні в краю. Приходіть або пишіть до:

JOHN RUDYK
Агент CUNARD Лінії
Radway Centre, Alberta.

КОЛЯДА НА ІНСТИТУТ МИХ. ГРУШЕВСЬКОГО

Слідуючі жертвували коляду на Інститут Грушевського:

В Едмонтоні—

М. Лучкович	$5.00
Іван Никифорук	5.00
Ю. Кузик	5.00
Л. Фербей	5.00
Павло Турко	5.00
Ів. Ювинчук	5.00
Ів. Шойкоплес	5.00
В. Челядин	5.00
Др. Буланже	5.00
Др. Оробко	5.00
Т. Стечишин	5.00
Пані Будник	5.00
Н. Остряпюк	5.00
Д. Пронюк	3.00
Г. Богонос	3.00
Пані К. Олійник	3.00
І. Завадюк	3.00
Петро Головач	2.00
Степан Невчас	2.00
Гр. Михайлишин	2.00
Д. Рараговський	2.00
Пашна Яневчук	2.00
Т. Томашевський	2.00
І. Рурик	2.00
А. Солован	2.00
П. Галицький	2.00
П. Яшиневський	2.00
І. Бойчук	2.00
Пані Говда	2.00
Д. Данилович	2.00
Ш. Бодиарук	1.00
Ів. Романюк	1.00
Ю. Лазарук	1.00
І. Слюзар	1.00
С. Головач	1.00
І. Басараб	1.00
Т. Тимчук	1.00
С. Святинчук	1.00
В. Святинчук	1.00
П. Рощар	1.00
Я. П. Крет	1.00
І. Никифорук	1.50
А. Бойчук	1.00
С. Романюк	1.00
Пані М. Заряна	1.00
Д. Дзядюк	1.00
В. Пилюк	1.00
Пані Плавюк	1.00
А. Шандро	1.00
Пилип Рудик	1.00
Пані Рудик	1.00
Гр. Кебич	1.00
І. П. Мельник	1.00

Коляда з Чіпман

Колядували і прийшли Ю. Сташин, питомець Інституту.

Гр. Сташин	1.00
Ол. Кузик	1.00
Ів. Котик	1.00
Мих. Сташин	1.00
Анна Сташин	1.00
Дора Сташин	1.00
Ганна Сташин	1.00
Семен Паранич	1.00
Ол. Ахтемійчук	1.00

Заряд Інституту ім. Мих. Грушевського зложує отсею дорогою всім Жертводавцям з нагоди коляди підчас історичного Різдва, найщирішу подяку всім Членам, Прихильникам і Жертводавцям Щасливого Нового Року.

За Заряд:
В. Галицький,
Управитель.

Порядок Богослужень в Т. А. Горбая

[illegible]

New Westminster Cafe and Rooms
10561—101 Str. — Phone 1189
[illegible]

ВЖЕ ВИЙШОВ І РОЗСИЛАЄТЬСЯ ДАРОМ
ВЕЛИКИЙ КАТАЛЬОГ УКРАЇНСЬКОЇ КНИГАРНІ В ЕДМОНТОН
Коли Ви не дістали одного, пишіть по него.
Ukrainian Book Store
10348—101st STREET — EDMONTON, ALBERTA

EMPIRE HOTEL
Р. СТОНКО І К. ГУДИМ, Властителі
10218—96th Street, Edmonton, Alta — Телефон 5975
Єсли приїдете до Едмонтону, зайдіть до Емпайр Готелю, де найдете такий комфорт як в дома по умірковані ціні. Гарні кімнати на дні, тиждні або місяці.
У нас розмовляється по Українськи.

ІДЕАЛЬНЕ ПОЛУЧЕННЯ МІЖ ЕВРОПОЮ А КАНАДОЮ

CANADIAN PACIFIC

Canadian Pacific Кораблями. Скора і безпечна услуга на наших великих і модерних пасажирських кораблях по найтаніших цінах.

Canadian Pacific може постарати о конечні перміти на впущення подорожних до Канади, відвідує до Злуки і Фабрики їх одістати.

Canadian Pacific удержує власні бюра у Львові, Варшаві, Тернополі, Черніґові, Київі, Москві і других головних містах серединних держав.

За близшими інформаціями звертайтесь до найближчого канадійського агента, або до:

George M. Kuzyk
C. P. R. Bldg. — Edmonton
[illegible]

W. C. CASEY, General Agent
Canadian Pacific Steamships
[illegible] Main St. — Winnipeg, Man.

ТОРГОВЕЛЬНІ ЦІНИ

В ЕДМОНТОНІ

Вівторок, 11 Січня, 1927.

ПШЕНИЦЯ—	
№ 1. Нортерн	110
№ 2. Нортерн	105
№ 3.	101
№ 4.	89
№ 5.	74
№ 6.	58
Пашна	48
ОВЕС—	
№ 2 С. В.	43
№ 3 С. В.	40
Екстра № 1 Пашна	40
№ 1 Пашна	38
№ 2 Пашна	36
Реджектед	32
ЯЧМІНЬ—	
№ 3 С. В.	[illegible]
№ 4 С. В.	51
Пашна	47
ЖИТО—	
№ 2 С. В.	72
№ 3 С. В.	[illegible]
Реджектед № 2 С. В.	68

ЦІНИ ХУДОБИ—

Добірні бички до $6.60; Добрі бички $5.50 до $6.00; Добірні телиці $5.00 до $5.50; Добрі телиці $3.50 до $4.50. Добірні корови $3.75 до $4.20; Добрі корови $2.50 до $3.25; Добре годовані бички $4.00 до $4.50; Середно годовані бички $3.25 до $3.75; Добірні телята $8.00 до $10.00; Добрі телята $6.00 до $7.00; Ягнята $10.00; Вівці $5.50 до $6.00; Свині $11.50.

Milner, Matheson, Carr & Dafoe
АДВОКАТИ СОЛІСИТОРИ
Полагоджують Ваші справи в Вашій мові
Гроші на позичку на фармерські реальности
Роял Банк — Едмонтон, Альта.

Nichols Bros.
Відливарня і Всякі Направи
Залагоджуємо шаси в гаражах і в инших подібних заводах та в машинах до вершення кернищь. Острище й реперуємо шини і шпрати [illegible]. Коли вам треба [illegible] "Стім Гейдж" чи "поворноф" або [illegible] давайтесь до нас.
ЦІНИ ВСЕ УМІРКОВАНІ
PHONE 1841
10101 95th Street, Edmonton, Alta

JAMES M CAMPBELL
АДВОКАТ-СОЛІСИТОР
ПУБЛИЧНИЙ НОТАР
LAMONT, ALBERTA

Наш Поступ

OUR PROGRESS
Ukrainian Weekly
Published Every Wednesday
10336—96 St. Edmonton, Alta
Phone 1834

OUR PROGRESS

Просьвітно-економічна Часопись для Українського Народа

НАШ ПОСТУП
Український Просвітно-Економічний Тижневник
Виходить кождої середи в Едмонтоні, Альберта.
10336—96 Стр. Тел. 1834

РІК V. ЧИСЛО 161. — ЕДМОНТОН, АЛЬБЕРТА, 19. СІЧНЯ, 1927. — EDMONTON, ALBERTA, JANUARY 19, 1927. — VOL. V. № 161.

Около Тисяча Фармерів Бере участь в Ю.Ф.А. Річній Конвенції

ГЕНРІ ВАЙЗ ВУД ВИБРАНИЙ ПОНОВНО ПРЕЗИДЕНТОМ

Сегорічна конвенція Ю. Ф. А., яка відбувается цілий сей тиждень в Едмонтоні належить до одної з найбільших в історії організації. Так число делегатів, доходиче до 537, а поверх 300 гостей, як тоже ентузіязм і велике число важних ухвалених резолюцій, ставлять конвенцію як господарський парлямент, котрий у великій мірі вплине на працю правительства і на розвій провінції взагалі.

Конвенція відбуваеться з незвичайно поважнім тоні, стисло після парляментарних правил, а з резолюцій, що дотикають політики, просвіти, економії, взагалі всіх сторін розвою суспільности, видно, що Ю. Ф. А. ставиться до тих справ мудро і енергічно та надіесе, що на поправу і розвій кождої справи находить лік і спосіб. На конвенції є також споре число Українців як делегатів. Про перебіг конвенції подрібно писати годі з браку місця а тимбільше не годен переповісти всіх хочби найважніщих резолюцій. Їх ухвалено понад сто, а всі вони важніщі одна від другої. В дальших числах подамо їх по порядку.

Найбільше ентузіязму викликав на конвенції поновний одноголосний вибір пана Вуда президентом Ю. Ф. А. вже дванайцятий раз. Такого довіря членів ще не мав провідник в ніякій організації.

ЧОРНА ВІСПА ЗАНЕПОКОЇЛА МОНДЕРСЬКИЙ ДІСТРІКТ

Публичні Зібрання Заказані

ПОЛИЦІЯ УВАЖАЄ НА ЗАХОВАННЄ КВАРАНТИНИ

Зарепортовано шість случаїв чорної віспи з округів Шандро, Дежерлей і Вітфорд. В тих дістріктах довершено зашеплення против віспи на широку скалю, а на сусідні округи розтягнено також превенційні міри. Покищо не було случаїв смерти. Щоби з нагоди українських свят і гостин зараза не поширилася, заказано публичні зібрання. Санітарні власти жалуються, що люди не придержуються кварантини і в деяких случаях треба було ужити аж поліції, щоби людий до того присилувати.

В КИТАЮ КИПИТЬ ДАЛЬШЕ

Агітація за виласненням чужинців особливо відібрання концесій Британцям тедеся в Хінах дальше. Ціла британська кольонія Ганкові в руках т. зв. народної хінської армії а тоже і Тієнтсін. Велика Британія готова на оружну інтервенцію і хто знає, чи до неї не прийде. Большевицькі агітатори підбурюють щасе лене до загального проти християнського повстання. В горлах великих нароплавних рік позакладано бомби, щоби не допустити в глуб краю британської воєнної маринарки.

Домагання, які поставило хінське революційне військо до Вел. Британії звучать:

1. Визнання т. зв. національного правительства.

2. Націоналісти викуплять британські концесії після вартости означеної знатоками.

3. Британські воєнні кораблі мають сейчас забратися з хінських вод і більше не вертати.

Християнські місіонарі покищо в Хінах особисто не потерпіли, зато їх власні і місійні маєтки понищені і забрані.

Велика Британія і Америка пильно стережуть розвитку подій на чеході готові кождої хвилі до чинної розправи.

Желізнодорожники дістали підвижку

На підставі угоди між желізничими компаніями Канади а їх 35,000 робітниками, членами юний желізничників, робітники дістали підвижку о 2 центи на годину. Не включені тут кондуктори і трейнмени, котрі недавно вимогли для себе підвижку, загрозивши страйком.

ЧУДА НЕ ПЕРЕВОДЯТЬСЯ

З Будапешту доносять, що село Делгосевей, коло Лом, над Дунаєм, стало сценою паломництва многотисячної товпи зі всіх сторін Балкану.

Недавно селянин на імя Дімітров мав сон, в котрім мала йому явитися Пречиста Діва і взявши його за руку повела під один горбок, де журчіло жерело і сказала, що та вода уздоровить кождого, хто з вірою в ній обмиється. Кози Дімітров рано віїшов під вказаний горбок, найшов жерело і спровадив воду на широку долину, хорі і здорові з Делгосевей і Лом зачали напливати туди в такім числі, що власти занепокоєні, щоб не поширилася яка зараза, поставили при вході до долини військову варту а самого Дімітрова арештували. Коли його замкнули, вода в невиясненої нікому причини перестала плисти з жерела. Селяне взяли то за доказ божого гніву і зробили таку демонстрацію, що уряд уважав за відповідне Дімітрова пустити на волю. Коли той зявився знова при жерелі, воно наново почало плисти. Кажуть, що богато хорих і уломних виздоровіло. Хемічний Інститут в Софії робить над водою з того жерела анвлізу.

БРИТІЙСЬКА ФЛЬОТА ЗБИРАЄСЯ В ШАНГАЮ

В Шангаю на хінських водах зібрано вже 57 британських кружляків з повним воєнним еквіпажом а 26 других в дорозі. Ситуація щораз грізніща. Хінські націоналісти щораз дальше підбурюють населенє проти Европейців і хоч жертв серед чужинецького населення мало, зато їхні маєтки позабирані або понищені.

Америка також зарядила, щоби її фльота готовилася сейчас до служби на всході, щоби "забезпечити життє і майно Американців". Війна висить у воздусі і тепер наймениший нерозважний крок з боку хінських націоналістів може спричинити катастрофу.

Совгався до смерти

Щоби належно відсвяткувати свої 157-літні іменини, старенький но жвавий Андрей Юков, в одній місцевости ш Сибірі, випив кварту водки і вийшов як звичайно на совганку. На біду лід проломився і старий прозябши набавився простуди і вмер. Полишив 113-літного одинака. Юков брав участь в кримській війні і був покритий по всім тілі близнами, з ран, одержаних при облозі Севастополя.

ВІСТИ З ПШЕНИЧНОГО ПУЛУ

Альбертійський Пшеничний Пул побудує або купить протягом сего року що найменше 100 елевейторів. Кошти, получені з тим, будуть виносити около мілiон і чверть. Покищо пул є власником 42 елевейторів по цілій Альберті. Елевейторами пулу управлює п. Голл.

Пшеничний пул Альберти робить старання винаймити від центрального правительства термінал у Венкувер. Переговори зістали на час перервані з причини резиґнації портової комісії. Против виренговання пулови того терміналу зорганізовано сильну опозицію. Деякі бизнеса у Венкувер хочуть, щоби пул будував свій власний елевейтор. Єслиби до того дійшло, ся справа буде коштувати около два міліони.

Через Принц Руперт, де пул отворив свій висилковий пункт, вислано дотепер три міліони бушлів пшениці з 1926 збору. Великий державний термінал-елевейтор, який пул виренгував, робить свою роботу знаменито.

В. Д. Джекман, оден з директорів пулу, котрий був в Аргентині, щоб студіювати обставини для Канадійського Пулу, вернув і предложив звіт з поїздки. Канадійський Пул, котрий продає збіже з трох західних провінцій, удосконалює Інформаційне Бюро, котрого цілию буде збирати доклади інформації про обставини, що дотичать збіжевих цін по цілім світі. Такі точні інформації конечні в продажи такої велитенської скількости пшениці, яка іде через пул.

Сего тижня відбувають директори Пшеничного Пулу з членами Грейн Стандард Ради спільну конференцію, щоби ввести улучшення в системі найвищого грейдовання грейдів 4, 5 і 6 і пашні.

Канадійське правительство робить заходи, щоби осьнувати на взір пшеничного пулу також пул для продажи шкір зі срібних лисів, зловлених в Домінії.

Урожай пшениці був сего року не найгірший

Кінцеві обчислення, зроблені провінціональним департаментом рільництва виказують, що в 1926 році вродилося в цілій Альберті 113,120,000 бушлів пшениці. Пересічно виходить 18 і пів бушля з акра. Дістрікт Піс Рівер видав найлучший збір сего року, бо там припадає 20 бушлів з акра, а в декотрих околицях пересічно 30 до 40 бушлів.

БЮРІ ЗІСТАЄ МАЙОРОМ ЕДМОНТОНУ

Скаргу п. Йосифа Кларка, що новоизбраний майор Едмонтону п. Бюрі не має кваліфікацій на майора, бо не має "нумера" суд відкинув і признав вибір п. Бюрого важним, через то, що він платить доходовий податок. Кларк заплатив судові кошта.

УБИЙСТВО НА ФАРМІ КОЛО ЧІПМАН

Минувшого тижня 13. січня застрілив Филип Лікарик гром. Михайла Томашевського, фармера 12 миль на полудне від Чіпман. Злочинець грозив також, що убє жінку і діти, але ті його зловили і звязали. Лікарик впросився до небіщика переночувати, опісля опустив їх дім і в кілька днів взяв у сусіда без відома властителя рушницю, закрався до стайні Томашевських і коли Томашевський рано йшов подивитися до коний, Лікарик вистрілив до него на 8 кроків віддалі завдаючи йому смертельну рану так, що він помер на місци.

Бл. п. Михайло Томашевський походив родом зі Стецеви пов. Снятин. Прибув до Канади в році 1912. Був він стрийчиним братом Томи Томашевського, управителя "Н.П." Помер з руки кровожадного злочинця в 43-ім році життя. В. Г. Б.

Всім тим приятелям, що в часі нашого смутку спричиненого трагічною смертію Михайла Томашевського виявили свої співчуття і симпатії, зложуємо на сім місци сьою сердечну подяку.

Тетяна Томашевська і діти: Іван і Олена Томашевські; Анна і Мих. Баран; Тома Томашевський; Софія і Николай Бабюки; Теодор і Йосифина Томашевські і Йосиф Томашевський.

Дост. Ч. Стюарт дістав від папи медаль

Міністер внутрішних справ Дост. Ч. Стюарт не мало здивувався, коли пару днів тому дістав з Риму від папи Пійоса XI срібний медаль і диплом за заслуги.

П. Стюарт є сам протестантом і додумуєся, що папа дав йому медаль хиба по на рекомендацію о.о. Облятів, з Канади, з котрими його департмент жиє в дуже добрих відносинах. о.о. Облати ведуть дуже взірцеві школи по Індіянських резервах, а що резерви належуть до департ. Дост. Стюарта, отже він як може так помагає місіонарам в їх едукаційних трудах.

Пропонують нагнати Хінців з Канади

В наслідок того, що Хінці нагнали з Ганкова і других місцевостий британських горожан і ведуть острy агітацію проти британських концесій, котра то агітація може скінчитися навіть війною, Товариство" Канадійський Легіон імперіяльної услуги" в Вікторії, Б. К. ухвалив резолюцію, щоби канадійське правительство поконфіскувало всім Хінцям їхні маєтки в Канаді і нагнало з Домінії.

НЕ З НАШОЇ ВИНИ...

З причини великих морозів, які навістили сего тижня не тільки цілу Альберту, але не поминули й Едмонтону, наша газета значно опізнилася. Сталося в наслідок того, що в будинку нема форнесу а тільки газовий огрівач, а звісно, газом дуже тяжко опалити будинок підчас лютого морозу, через що машини, як до набору газети так і преса, не маючи рівномірного огріття відмовили нам послуху і нам з плачем доводилось викінчувати газету. Тому й перепрошаємо за опізнення. Сим разом вина не наша.

Знати одно а добре—поплатна річ

Се досвідчив на собі молодий 17-літний Дж. Йонг, з Торонта, котрий вміє добре плавати. Переплив він Сен Педро Канал, в Каліфорнії і дістав за се 25 тисяч дол. Та крім сего дістає він що дня нові добре поплатні пропозиції. Передовсім бувший міністер краєвої оборони з Отави дав йому від себе $5,000. а компанії фільмові обіцюють йому по 1,000 дол. за оден вечір, щоб показувався на сцені. В спортових кругах Канади велике вдоволеннє, що Канадієць виграв важні пливацькі змагання. Навіть премієр Кінг вислав привітну телеграму молодому пливакови і його матери—вдові. Віддаль, яку переплив молодий Йонг виносить 22 милі і він зробив їх в 16 годинах.

Що затягнеш пером — не витягнеш волом

Про се переконався наш гром. Юрко Кулак в едмонтонськім дістрікт корті. Колись підійшли його агенти з Інтеріор Ойл Ко. і продали йому шер на 125 долярів. Кулик думаючи, що йому трудно стати нафтовим магнатом зрікся шера і не захотів викупити підписаного ноти. Та судія був иншої думки і його до сего примусив щей кошта задиктував.

Уважайте отже, що підписуєте!

Учися по англійськи—або йди до криміналу!

Поліційний судія в Ст. Томас, Онт. заявив в часі розправи проти якихсь Москалів, що чоловік, котрий мешкає в Канаді 12 літ а не уміє по англійськи повинен піти до арешту за занедбання найважнійшого свого обовязку. Дотичні Москалі, що їх суджено, мешкають в Канаді по 12 літ, але в суді зажадали переводчика. Коли судія спитав одного, чому дотепер не навчився по англійськи, він (розуміеся через тлумака) відказав: "галава за тесна, не магу нечаво панять!"